Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao Kantoor: Conscientiesteeg: 27-29 ● Hoofdredacteur F. Verhorst, t l. 23138 ● Telefoon, Redactie: 23858 Advertentie: 23550 Abonnementen en Bezorging: 2439

ieuwe crisis in Argentijnse militaire leiding

eertien generaals gearresteerd, opperbevelhebber van het leger ontslagen

De Argentijnse militaire leiding akt opnieuw een crisis door. De inister van Oorlog, generaal Elbio aya, maakte bekend, dat hij de perbevelhebber van het Leger, eraal Carlos Toranzo Montero, n zijn functie ontheven heeft.

In een kort communiqué deelde minister mede, dat hij Toranzo ntero ontslagen heeft wegens verl van inzicht over de reikwijdte de respectieve bevoegdheden de minister van oorlog en de perbevelhebber van het leger". eraal Anaya zal de functie van perbevelhebber ad interim waarmen.

Gevraagd naar de reden van het slag antwoordde Anaya, dat ern e meningsverschillen daaraan grondslag liggen en dat deze stand niet kon worden bestend". Hij verklaarde echter, dat het luit om generaal Toranzo Monb te ontslaan op verzoek van de betrokkene was genomen. De minister gaf toe, dat er tussen hem en de legerchef een geschil was gerezen over nieuwe benoemingen, die door Toranzo Montero waren voorgesteld. Deze benoemingen zouden in strijd zijn met een eerdere afspraak, dat men elke wijziging achterwege zou laten, die de eenheid in het leger in gevaar kan brengen.

Generaal Anaya gaf ook te kennen, dat de militaire garnizoens in het binnenland zonder zijn toestemming telegrafisch over de toestand waren geraadpleegd. Naar deze ondisciplinaire daad zal een onderzoek worden ingesteld.

De Argentijnse minister van oorlog, generaal Anaya heeft later voorts meegedeeld dat nog veertien generaals zijn gearresteerd.

Twee hoge officieren zijn van hun functie ontheven: generaal Lambardi, een cavaleriecommadnant, en generaal Villaroel, een inspecteur van het leger.

Gemeld wordt dat de toestand in de garnizoenen in het land rustig is maar gespannen. In Cordoba in midden-Argentinië, dat in het verleden een centrum van onrust is geweest, werd namens het garnizoen een verklaring uitgegeven waarin werd gezegd dat de militairen aldaar slechts bevelen van generaal Montero zouden gehoorzamen. Het provinciale garnizoen in Cordoba, de derde stad van het land speelde vier jaar geleden een belangrijke rol in de opstand tegen ex-president Peron en in juni j.l. een muiterij tegen nationalistische officieren.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Fatsoen

Het persorgaan UN.PO.CO. heeft eend te moeten reageren op ons fdartikel van een dezer dagen, dat titel droeg 'Fatsoen' en geschrewerd naar aanleiding van een ulaire van de waarnemend proeur-generaal terzake van onbetaijk geschrijf in met name poligeoriënteerde persorganen. Wij de commentator van UN.PO.CO. die zin bijzonder erkentelijk, dat in gedachten en woorden slechts derschrijft, dat onze suggesties, in tsoen' verwerkt, terecht zijn gen, ook al moet worden verwacht, zulks maar moeilijk tot hem zal ordringen.

Het gaat in feite hierom, dat wij bedoeld hoofdartikel slechts schren, dat de mensen, die in de Nerlandse Antillen leven en werken gevolge van bepaalde faktoren ders zijn dan anderen, waarbij wij drukkelijk betoogden, dat dit 'anrs zijn' tot de charme van onze landen behoort. De commentator in N.PO.CO. haast zich daarop zonr meer te stellen, dat wij met dat ders' natuurlijk bedoelen te zegn, dat het volk van de Nederland Antillen 'minder' is en wij met het ngeven van verschillen slechts iden op — in onze eigenwijsheid rmeende — Antilliaanse minderardigheden en zo meer. Als gument voor deze onsmakelijke N.PO.CO.-insinuaties wordt dan de moedige dooddoener gebruikt, dat weer een macamba is komen opaven, die even gauw op zijn voetk klautert en zijn neus optrekt or alles wat ver beneden hem. ntilliaans is.

Ons commentaar zou kort kunnen n. Wij zouden kunnen volstaan et erop te wijzen, dat onze doodmpele en op het algemeen mensee vlak gestelde opwekking: beste ensen, laat ons toch proberen om hter wat een ander denkt en zegt et bij voorkeur kwade bedoeling te eronderstellen de UN.PO.CO.-comentator boven de pet gaat: Diens merking, dat wij voorzichtig moen zijn met wat wij zeggen, maakt leen maar een carnavaleske indruk, n zij blijkbaar moet dienen als een ort conclusie van wat de UN.PO.CO. ribent maar (even gauw) meent te nnen denken en schrijven.

Ons commentaar wil wat uitvoeger zijn. Tenminste wensen wij op eze plaats als onze mening te ponen, dat — veel breder gezien — N.PO.CO. de Antilliaanse zaak el zacht gezegd beslist geen goed oet, wanneer haar zo druk geproageerde ontvankelijkheid en openeid voor alles wat niet Antilliaans in de praktijk een mentaliteit blijkt te wezen, die desnoods tegen eter weten in bij voorkeur kwaadwilligheid veronderstelt om over erger niet te spreken.

UN.PO.CO. mag bij deze weten, dat wij de Antillen en de Antilliaan een warm hart toedragen. Daartoe zijn wij geroepen en daartoe zijn wij gekomen. En wij wensen deze gestellenis wel zó serieus op te vatten, dat wij ons terwille van de Antillen en de Antillianen tegen een UN.PO. CO.-'politiek' als boven getekend, met alle ons ten dienste staande middelen zullen verzetten

Op het ogenblik staat Laos in het middelpunt der belangstelling. Dagelijks komen er berichten binnen van communistische infiltraties. De toestand is niet geheel duidelijk. Er kwamen bijvoorbeeld berichten binnen, dat de opstandelingen oprukten naar de koninklijke residentie, Louang Prabang. Later werd dit bericht weer tegengesproken. Op de foto ziet men de markt van de koninklijke residentie.

Spaanse minister voor officieel bezoek aan Engeland uitgenodigd

Een woordvoerder van het „Foreign Office" heeft woensdag officieel bekendgemaakt, dat de Britse regering de Spaanse minister van buitenlandse zaken, Fernando Castiella, heeft uitgenodigd voor een officieel bezoek aan Engeland „op een later tijdstip".

Castiella is deze week in Londen geweest, waar hij Eisenhower en de Britse minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, heeft ontmoet.

—■—

Fidel Castro junior is uit Chicago vertrokken. Daar heeft hij verschillende wedstrijden bijgewoond in het kader der Pan Amerikaanse spelen. Tijdens zijn verblijf in Chicago vierde hij zijn tiende verjaardag.

Na bezoek aan Suriname:

Nederlandse journalisten uitgenodigd door Antillen

De regering van de Nederlandse Antillen heeft de in Suriname op bezoek zijnde Nederlandse journalisten uitgenodigd om na afloop van hun bezoek aan dat land gedurende een week als gast van de regering de Nederlandse Antilien te bezoeken.

Dit bezoek zal ongeveer medio september plaatsvinden. Voorlopig staat vast dat naar de Nederlandse Antillen zullen komen de heren mr dr H. J. Roethof (redacteur Nieuwe Rotterdamse Courant), P van 't Veer (redacteur het Vrije Volk), L. Frequin (hoofdredacteur „De Gelderlander" en A. de Koning (redacteur De Telegraaf). Van de heer K. Peereboom (chef redacteur Het Parool) moet nog bericht worden ontvangen.

Mr C. S. Steketee, directeur-hoofdredacteur algemeen handelsblad zal wegens drukke werkzaamheden in Nederland niet aan de uitnodiging gehoor kunnen geven. (R.V.D.)

Z.K.H. Prins Bernhard ontving onlangs op Paleis Soestdijk de gouverneur van Khartoem, Mohammed Khalil Beteik, die 7 dagen in Nederland zal vertoeven. De prins en de Afrikaanse gouverneur.

Commentaar Radio-Moskou op Londense besprekingen:

Noodzaak tot verzekeren van wereldvrede nagestreefd

Radio-Moskou verklaarde gisteren in een commentaar op de te Londen door president Eisenhower en de Britse premier MacMillan gevoerde besprekingen en het gesprek der beide staatslieden voor de televisie, dat de Sovjet-Unie „elke reden heeft om aan te nemen, dat hiermede het belangrijkste doel, namelijk de noodzaak tot verzekering van de wereldvrede, werd nagestreefd". „De besprekingen hebben aangetoond, dat er inderdaad redenen bestaan om aan te nemen, dat de uitwisseling van bezoeken tussen Chroesjtsjef en Eisenhower het ijs van de koude oorlog zullen doen smelten", aldus de commentator.

President De Gaulle en president Eisenhower zijn woensdagochtend en woensdagmiddag ruim een uur bijeen geweest. In de ochtend waren slechts een persoonlijke tolk van Eisenhower en een Franse tolk aanwezig.

's Middags waren o.a. premier Debre, minister Couve de Murville en minister Herter tegenwoordig. De perssecretaris van Eisenhower zei, dat de presidenten op bemoedigende wijze hun besprekingen over Algerije, de NAVO, Berlijn en andere onderwerpen waren begonnen. Hij zei, dat de Amerikaanse regering geen enkel memorandum over een nieuw Frans plan ter oplossing van de Algerijnse kwestie had ontvangen. De woordvoerder van het „State Department" voegde hieraan toe, dat de Amerikaanse politiek inzake Algerië niet is gewijzigd: de V.S. zijn voorstanders van elke rechtvaardige en liberale oplossing.

Hagerty heeft nog meegedeeld dat Eisenhower tijdens zijn verblijf in Parijs geen persconferentie zal houden, omdat de president zoveel mogelijk tijd wil besteden aan zijn besprekingen met De Gaulle.

Woensdagavond reden beide staatshoofden langs de Champs Elysees naar de Arc de Triomphe om bij het graf van de onbekende soldaat de nagedachtenis te eren van de doden uit twee wereldoorlogen. De Amerikaanse president legde een enorme krans. Hij werd daarbij geassisteerd door twee Amerikaanse onder-officieren, een blanke en een neger. De president wakkerde de vlam aan, waarna een minuut stilte in acht werd genomen.

Duizenden Parijzenaars stonden langs de route opgesteld.

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Een veterane uit de tijd van de stomme film en een bijna legendarische figuur is wel Pola Negri, een van de beroemdste sterren van het witte doek. Zij arriveerde uit New York te Nice en zal na enige dagen rust naar Duitsland vertrekken om weer in een film te spelen.

OPSTANDELINGEN - met steun van N.-Vietnam - vallen weer aan in Laos

De bevelhebber van het Laotiaanse leger, generaal Ouan Rattikone, heeft woensdag in een vraaggesprek gezegd, dat een leger van naar schatting 3500 man Noordvietnamese troepen en opstandelingen van de (communistische) Pathet Lao, Faz naar het zuiden oprukten in de Noordoostelijke provincie Sam Neua, waarschijnlijk naar het westen zal zwenken om de plaats Sam Neua te veroveren.

Bij aanval werden de communistische troepen gedekt door artillerievuur vanuit Noord-Vietnam. Houwitzers met een rijkwijdte van 12 km. werden gebruikt om het bolwerk, dat slechts 9 km. van de grens ligt te beschieten, aldus de bevelhebber van het Laotiaanse leger.

Volgens generaal Quan bevinden de opstandelingen zich ongeveer 20 km. van Samneua, na 80 dorpen te hebben veroverd. Militaire waarnemers achten de stad, die door dichtbeboste heuvels wordt omringd, onverdedigbaar.

De woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken heeft ook melding gemaakt van nieuwe aanvallen van de opstandelingen in Laos. Er waren volgens hem aanwijzingen, dat de rebellen artillerie gebruikten. Dit zou duiden op deelneming van de communistische Vietminh.

Eisenhower in tweede helft october naar Rusland?

In Oosteuropese kringen in Belgrado is woensdag verklaard, dat president Eisenhower waarschijnlijk in de tweede helft van oktober zijn bezoek aan de Sovjet-Unie zal brengen.

Hij kan dan voor de strenge Russische winter begint, en ook voor de jaarlijkse feestelijkheden ter herdenking van de revolutie van 1917, weer vertrokken zijn.

✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱✱

MEXICO breidt soevereiniteit uit

President Adolfo Lopez Mateos van Mexico heeft gisteren medegedeeld, dat Mexico zijn soevereiniteit zal uitbreiden tot het onderzeese continentale plateau, dat aan de Mexikaanse kust grenst. Een desbetreffend wetsontwerp zal spoedig aan het congres worden voorgelegd.

Musical night-cap

Dinsdagavond konden de bewoners van het van Walbeeckplein hun eigen radio sparen, aangezien een der omwoonsters zo goed was geweest het volume van zijn radio zo op te voeren, dat iedereen er plezier van had. Dat plezier werd echter steeds mindere bij het vorderen der uren, totdat men er om elf uur tabak van had en de Hermandad in de figuurlijke arm genomen werd. Het was in dit geval niet moeilijk de bron van ergenis te vinden, doch er deed zich een probleem voor, aangezien men geen gehoor kreeg bij het perceel dat de gehele omgeving deed genieten van een musical nightcap. Later bleek dat terwijl de bewoners van het perceel even uit waren, een vriendin des huizes even aangelopen was en daarbij zo goed was geweest de radio aan te zetten. Na deze daad van menslievendheid gesteld te hebben, ging de vriendin weer haars weegs met achterlating van een luid brullende radio. Rond kwart over twaalf kon de omgeving een oogje dicht doen.

Van Hemelrijck wenst betere tegemoetkoming

KONGO krijgt eigen parlement

Naar uit Brussel vandaag werd gemeld zou de belgische minister voor Kongo, Maurice van Hemelrijck, zijn ontslag hebben aangeboden. De minister was voorstander voor een spoedige zelfstandigheid van Belgisch Kongo. De aanbieding van het ontslag is gekomen nadat de kabinetsraad Woensdag een speciale zitting gewijd had aan deze kwestie.

De uitslag van deze kabinetsraad is dat Belgisch Kongo volgend jaar zijn eigen kabinet krijgt. Gedurende een week werden hierover in Brussel besprekingen gevoerd, om een ernstige crisis in de regering te voorkomen.

Van Hemelrijck echter had meer gewild dan dit eigen parlement. Behalve dit parlement moesten naar de wens van de minister de Kongolezen volgend jaar ook een eigen regering krijgen. Van Hemelrijck en de waarnemend gouverneur-generaal Schöler achten de politieke spanning in Kongo zo ernstig, dat naar hun mening alleen de onmiddellijke aankondiging van een eigen regering en een eigen parlement in 1960 de toestand zonder kunnen doen opklaren.

Voor de kabinetsraad van Woensdag had de minister reeds met zijn aftreden gedreigd, indien deze eisen niet werden ingewilligd. In de katholiek-liberale regering heerste hierover ernstige verdeeldheid. Niet alleen de liberale ministers verzetten er zich tegen, maar ook de katholieke ministers van Landbouw en Buitenlandse Zaken, die beiden in vroegere kabinetten de portefeuille van Koloniën hadden beheerd. Zij achtten deze belgische beloften overijld.

Hierbij kan aangetekend worden dat indien het ontslag van van Hemelrijck aanvaard wordt dit ernstige gevolgen kan hebben in de regering van België zelf en in Belgisch Kongo. Van Hemelrijck werd daar bij zijn bezoeken gedurende het laatste jaar gezien als de „minister van de onafhankelijkheid". Terwijl de Belgen in Kongo hun minister met rotte tomaten onthaalden, kreeg hij bij de inlandse bevolking een gunstig onthaal. Het ontslag zal zeker ook zijn repercussies hebben op de bevolking van Belgisch Kongo

Vrijheid

-m- Als we heer Rafael Rosario moeten geloven — men kan een letterlijk citaat vinden in onze editie van gisteren — dan heeft Mgr. P. Verriet z.g. ooit publiek verklaard, dat het voor katholieken verboden was lid te zijn van de D.P. „omdat die partij bestond uit vrijmetselaars", terwijl hij later zou hebben bekend gemaakt, dat katholieken, die lid waren van de D.P., „niet meer tot de biecht zouden worden toegelaten". Deze „onvrijheid" had Rosario doen besluiten, dat hij van de Katholieke Partij geen lid kon zijn.

Ook als we niets anders zouden weten dan wat de heer Rosario (althans volgens „de Vrije Pers") zich meent te herinneren, dan zouden we toch na ons artikel van gisteren moeten zeggen: het optreden van de toenmalige Apostolische Vicaris heeft met de „vrijheid van godsdienst" niets te maken. **Het bewijst juist alleen, dat de Katholieke Kerk, en dus al haar gezagsdragers hoge waarde hechten aan de vrijheid van geweten, doch dan ook van iedereen, binnen en buiten de Kerk, menen te mogen verwachten, dat men dat respecteert. Dit antwoord is geen spitsvondigheid: wanneer de Katholieke Kerk, dus haar gezagsdragers van oordeel zijn, dat een bepaalde leer in strijd is met het Geloof, dan zal de Kerk alleen maar haar opdracht vervullen, wanneer ze de katholieken daarover voorlicht om hen in staat te stellen, aldus hun geweten te vormen. En iemand, die zich dan niet vrijwillig aan de beslissing van het kerkelijk gezag kan onderwerpen, wordt buiten de kerkelijke gemeenschap geplaatst. Dit kan hard zijn, maar is het in wezen iets anders dan wanneer b.v. een voorzitter van een vereniging voorstelt om een lid, dat de eigen doelstelling van die vereniging niet erkent of bestrijdt, niet meer als lid te handhaven? Of heeft men soms ook bezwaar tegen een politie-agent, die alle hem ten dienste staande middelen gebruikt om een autobestuurder, die op de stoep gaat rijden, omdat hij dat wil, daarvan te verwijderen, als hij niet wil gehoorzamen? Nog afgezien van de fundamentele gedachten over de vrijheid, die wij in ons artikel van gisteren even aanraakten, blijft toch altijd de eenvoudige waarheid over, dat in geen enkele gemeenschap of samenleving in onbeperkte mate kan gelden, dat iedereen maar doen en zeggen kan wat hij wil.**

Volledigheidshalve zouden we nog willen opmerken, dat „niet tot de biecht toelaten" een erg ongelukkige en bij de katholieken niet gebruikelijke uitdrukking is. Het „niet toelaten tot het ontvangen van de Sacramenten" is overigens niet op de eerste plaats bedoeld als een strafmaatregel. De ontmoeting met Christus in een van de zeven door Hem ingestelde Sacramenten kan alleen maar plaats vinden in een oprechte geest van geloof en binnen de gemeenschap van de Kerk. Wel kan zo'n maatregel een opvoedende waarde hebben in die zin, dat iemand voor wie zo'n maatregel geldt, misschien gewaarschuwd wordt en zich eens bezint of wat hij doet wel juist is.

MAAR NU DE FEITEN...... Mgr. Verriet heeft zulke verklaringen nooit afgekondigd! In de laatste herder-

(Vervolg naar pagina 2)

◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

C.A.O. overhandigd aan olie-maatschappijen

Olie-arbeiders gesteund door alle andere arbeiders

Dezer dagen werd door het Bestuur van de Fedepetrol (federatie van Olie-arbeiders) het collectieve arbeidscontract overhandigd aan vertegenwoordigers van de verschillende olie-maatschappijen in Venezuela. Dit gebeurde dinsdag op het ministerie Arbeid in Caracas.

Het collectief arbeidscontact omvat 165 clausules en werd samengesteld door een commissie van economici en juristen van verschillende politieke richtingen, terwijl medewerking werd verleend door sociologen.

Reeds werd een weerstandskas in het leven geroepen voor het geval dat er een staking mocht uitbreken als gevolg van deze voorstellen van de kant van de arbeiders.

Volgens berichten zouden reed ongeveer een miljoen bolivar in deze kas gestort zijn. Van alle kanten ontvangt de federatie adhaesie-betuigingen.

Zoals bekend zou de mogelijkheid bestaan, dat de olie-maatschappijen er de voorkeur aan geven een staking te riskeren, liever dan aan de verzoeken van de arbeiders te voldoen

Zijn er brieven van U bij?

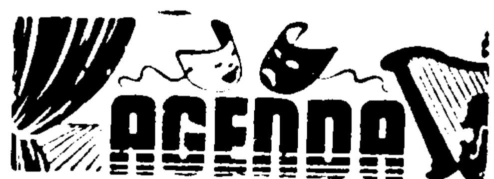
Lijst No. 28 van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden stukken.
Brieven

A Rufo C. Abath, I. Arnaurd, I. M. Andrews, Isidora Apostel, M. Andrews.
B Anna Bernard, R. Bazuin, Florencia Bernabela, Antony Berenos, L. v.d. Blom, H. Briede, Ingrid Brandeburg, Clara Boucher, Annie Benoit, Hartense Barta, D. E. Brown, Cijbille Butte, H. L. Bruijntjes, J. M. Bierbrouck, V. Brooks, V. E. Bwatoe.
C Coster, Y. A. Catz, Eula Claxton, Mercedes Cicilia, Serel Cum, Cupriano Catita.
D Omega Dupasou, Salomon Darrouli, George O'Donald, Ruben Dometilia, Lourdes Diaz.
E H. O. English, Albert Ellis, N. M. Espinoza.
F Yuan R. Foy, Wilfred P. Francis, Catalina Fillips, Matilda Forde.
G N. Gijzer, Jerry Garraway, Florence Garnitt, P. Garry (2), Leon L. Genhouse, Rodney F. Garcia, Joao Gomes, Austin Gordon, Carlito Geerman, R. Granville.
H Patricia Hoogeveen, Godfrey Hooker, Felipe y Arturo Henriquez, Peter van Hattum, Hendrikje Hendriks, Agatha Henry, Anna Henry, J. Hoogerboord, Kent-Hooiveld, B. F. E. Holder, Josephine Hunt, A. Hazzard.
I Ralph Vital Isaac (4), Ruby Lyson.
J Muriel James, Gilbert S. Johnson, Hoppie E. Jansen, Charles Janga.
K Irene Kirmon, Hele Kastus, A. Kooijman, Ulrica Maleta Kruythoff.
L Clarice Licorish, J. H. Lups, Rosaline Lee, Valentin Laurent.
M M. Marchena, Thelma Maxwell, Clivia Matthew, Mary Mortley, Anna Marian, Maria Martis, Manuel Godfries Maduro, Francisco Marcelino.
O Luis Eduardo Oloya, (2), Ginoveva.
P Ginoveva Pieternella, S. Palm, Delma Peter, V. Paulina, Hilda Paulina, Panjab, I. Paula, Potpouri Club.
R George Richardson, J. A. Rengietor.
S Sybil Smith, L. R. Smith, Frans Pieter Sunning, M. Schoop, Emsley Sillie, W. A. Schmidt, Lidia Ferreira da Silva.
T Donald R. Trinidad, G. Thomas.
V Chr. N. ten Veen-Falmer, S. Valentin, Valentin, I. Vicente.
W Rudy Wederfoor, Gwendolyn Warner.

Postpakketten
F Clemencia Francis.
S Mary Sutton.

Drukwerken
A Virgilio Abath, Candido R. Ambrosio.
B Bakker, Enriue Barkmeyer, Boerstra.
C G. T. Charles, Cesar Colina, Jose Antonio Cecilia, W. Cornet.
D L. Diaz & Co., Margery Durant.
G Esteban Martir Gustina.
H J. Hoogerboord (2).
J G. S. Jourdain, Peter Joseph John.
L Pearle A. St. Louis, Amy Leerdum (2), Lidia Leander, M. C. Loogen, J. Roger-Lissone.
M C. J. van der Meyer, J. N. v. Mooll.
N W. H. A. Noordstar.
O Greta Ouliana Oliana, R. Overdijk.
P Alma Prichard.
R H. Room, A. Royer, A. Rojas.
S Daniel da Silva, W. H. Somermeyer, P. J. Simon, L. L. Senhous.
V Valmor Co., V. V. Vinck (3), A. P. Vetter.
W A. P. Wieske.

Aangetekende stukken.
A C. D. Angel 37052, J. Anizeta 37053, Owen Archibald Esq. 37538, Luis Alvarez P. 32566b, Jose de Freitas Abreu 37736.
B Fa. A. Bethencourt & hijos 37115, Francisco Biezen 36964, Bar Groot Kwartier 32831b, Moizes Leonardo Borgschot 32825b, Abigail Badaracco 37781, Joseph Benito 37768.
C R. Th. Curiel 37756, Camilio da Camara 37190, Reginald Coran 37144, Marcos Chirinos 22734, De Curacaose Voetbalbond 33219b, F. M. Clarinda 37138 (dw.), B. J. de Castro 32930b-32940b (dw.), Max de Castro 33034b.
D A. C. Dyxhoorn 37946, C. Duin 32441b.
E A. E. Emelina 37049, Luis V. C. v. Eps 36423 (dw.).
F Joao Figueira de Faria 37751, Jose Goncalves de Freitas 37712, George Favard 37035.
G Claris Gordon 37908, Carlo Grue 37750.
H Mario Nazareth Henderson 37556, Elsa Hooi 37838, L. L. Hooi 32808b.
I Evaristo Inocente 37970, Mario Jose Isenia 37136, Hermando Antonio Isidora 32828b.
K K. Keyzer 32852b.
L Gingon Lucas 33262b, Ilda Lizarda 32876b, Lucky Stare 31530 b(dw.), J. J. Luysterburg 32434b.
M Alisio Mook 37139, Maria Martina 33278b, S. Muller 36900, Maria Immaculata College 36932 (dw.), Francois Nouel 37717, Matilde Narvaez 33220.
O Old Dutch Tavern 37180, H. Osborne 36842.
P Daniel A. Peterson 37145, Mary Potter 32921b, Antonio Nunes Pereira 37749, Maria C. de Palacios 36263 (dw.), Milano Andres Poulina 37554, R. A. La Paz 37787.
R N. M. Rosenia 27798 (dw), Renault Antillana 30180 (dw), J. Ravelli 32437.
S Aida Salas 33402b, Vicente Francisco de Sousa 36936.
T A. Tazelaar 33040b, Frits Tillisch 33152b.
V Remacla Villarocl 36963.
W Jacinto B. Winklaar 32894b, J. volgende jaar genomen worden. R. Wong 32456b.

VANDAAG:
Cinelandia, 7.00 en 9.00 uur:
„Ride a violent mile" in het engels met spaanse tekst.
Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„Les colliennes" (Amores de colegiales) in het frans met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00:
„De danseres van Mexico".
Caribe, 8.00 uur:
„Voice in the mirror".
Royal, 8.00 uur:
„Flame barrier".
Cine-Truck:
„The remarkable mr. pennypacker".

MORGEN:
Cinelandia 7.00 en 9.00:
„Compulsion" in het engels met spaanse tekst.
Roxy, 7.00 en 9.00 uur:
„Across the bridge" in het engels met spaanse tekst.
West-End 7.00 en 9.00:
„20 million to earth".
Caribe, 8.00 uur:
„Pancho Lopez".
Royal, 8.00 uur:
„The wayward girl".

Filmavond in J.P.F.
Aanvang: 20.00 uur. Vertoond zal worden: „The Chinese Ring" met Roland Winters (Charley Chan). Introductie toegestaan.

EMMASTAD

Wachtdiensten
Shell Curaçao N.V.
Telegram Afdeling
kantoor open 07.00 - 23.30 tel. 2307
J. N. F. Jung 23.30 - 07.00 " 3353
b.g.g. " 2400

Afdeling Personeel
J. D. Plantijn, Punta Cardonweg 2 tel. 0-43351
B.g.g. nadere inl. tel 2400

Materialen Dienst
E. A. Wegman " 4446
C.S.M. Rederij Scheepsagentschappen
N. Schermer " 3354
Theater Asiento
„The remarkable mr Pennypacker". Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

Komen naar de Antillen

Onderstaand publiceeren wij de passagierslijst van het ms. „Oranje Nassau", o.o.v. 12 September a.s. te Curaçao verwacht:

Passagiers met bestemming Curaçao:
Mevr. M. E. T. A. L. Waszink-van der Schueren en 4 kind.
Hr. & Mvr. H. Venekatte-Hessels & 2 kinderen
Mevr. C. S. ten Hoeve-Meysen & zoontje
Mej. M. J. Mattheeuw
Hr. & Mevr. R. Praamsma-Snertring & 2 kinderen
Hr. & Mevr. C. Honders-Verhoef & 2 kinderen
Mevr. L. Verdoorn-Dekker & 2 kinderen
Hr. & Mevr. R. R. Abma-Voskuil & 2 kinderen
Mevr. M. M. Driehuys-van Gelder & dochtertje
Hr J. J. Jansen
Hr. B. van Leeuwen
Hr. & Mevr. J. H. Doeland-Dolmans & 2 kinderen
Mevr. J. Obediente-Evertsz
Mevr. A. L. M. Strooy-Spiekenbrink
Mevr. G. M. T. Hermans-Cramer & 1 kinderen
Hr. W. H. Senior
26 man Koninklijke Marine.

Passagiers met bestemming Aruba:
Mevr. A. C. M. van den Heuvel-Dieben & 4 kinderen;
Mevr. E. M. Winkelman-Gazenbeek & 2 kinderen;
Mevr. J. Nassy-Polak
Mej. L. R. van der Naaten
Hr. & Mevr. L. Lacle-Croes & 6 kinderen
Hr. & Mevr. W. van Dam-Souffree
Hr. & Mevr. H. A. de Waal-de Vries & 2 kinderen
Hr. & Mevr. P. J. van Rijn-Carpentier & 2 kinderen.

Lijst gevonden voorwerpen

Lijst van gevonden voorwerpen over het tijdvak van 24 t/m 30 augustus 1959.

1 sleutelring w.a. 3 sleutels w.o. 2 kastsleutels; 1 geldsbedrag en 1 kwitantie OGEM t.n.v. A. la Cruz; 1 geldsbedrag; 1 witte handtas inh.: enige nieuwe kledingsukken; 1 hondenbelastingpenning, bel. jaar 1959/1960.

Nadere gegevens omtrent bovenstaande voorwerpen zijn te verkrijgen op het Hoofdbureau van Politie kamer 5-A.

Amsterdamse Beurs

Bij kalme handel waren de internationale waarden vanmiddag opnieuw lager hoewel er op lagere koersen goede steun werd geboden. Kon. Olie's echter noteerden boven gisteren ingevolge Wallstreet. Scheepvaarten gemakkelijk en de Cultures verdeeld. Staatsfondsen vrijwel onveranderd.

Kon Olie 168.35
Unilever 658 3/4
Philips 651 3/4
Philips pref 249 1/2
AKU 381
Scheepvaartunie 144 5/8
KNSM 163 1/4
KPM 12? 1/2
Ned Handelmij 250
Nat. Handelsbank 168 5/8
HVA 152
Amsterdam Rubber 99 5/8
Deli Mij 172.50
3 pct Nederl '47 93 15/16
HAL 164 3/4
Walvisvaart 117 1/2
Adamse Bank 330
HBU Cert 256
Billiton 344 1/2
Overzeese Gas 264 1/2
Borsumij 74 3/4
Lindetevens 146
Rotterd Bank 303 3/4
Curacaose H. Mij 175 1/2
WM Muller 332 1/4
KLM 127.20
Hoogovens 577
Nievelt Goudriaan 142 1/8
Excelsior 144 1/2
Ant Brouwerij 222
Rott Lloyd 155
Stokvis R S 183
Lening Ned Ant 100 3/4
Bank Ned Gem 4 1/2% '58 59 100 3/8
Bank Ned Gem 6% 1957 111
Bank Ned Gem 5 1/4% 1958 105 1/8
4 1/4 Nederl 1959 99 5/16
ANP - CBS Beursindices, 3/9
Intern Concerns 454.39
Industrie 229.76
Scheepvaart 158.27
Banken 190.44
Indon. Fondsen 138.61
Algemeen 314.62

New Yorkse Beurs

Na de scherpe koersdaling van eergisteren begon de handel op de New-Yorkse effectenbeurs gistermorgen aarzelend waarbij fractionele koersstijgingen en dalingen tegen elkander opwogen. In Wallstreetkringen verwacht men, dat de Disconto-tarieven van de Federal reserve bank vandaag zullen worden verhoogd. In de namiddag kromp de handel in en werd de stemming beter prijshoudend. Winstnemingen kort voor het slot deden een groot deel van de geboekte stijging verloren en de markt sloot nauwelijks prijshoudend. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1163, waarvan hoger 419, lager 533 en onveranderd 216. De aandelenomzet bedroeg 2.370.000 en de obligatieomzet 5.030.000 dollar. De koersen waren:

American Tel. and Tel. 79 3/4
Anaconda Copper 66 3/4
Bethlehem Steel 57 5/8
Dupont de Nemours 265
General Electric 80 5/8
General Motors 56 3/4
Intern Tel and Tel 32 3/4
Royal Dutch 44 7/8
Shell Oil 82 1/2 ex div.
Standard Oil of New Jersey 50 7/8
U S Steel 105 7/8
Canadian Pacific 27 5/8
International Nickel 98
Royal Dutch Am. Shares 73 1/2 b.
KLM 34
Aluminium Co. 109 3/4
Dow Jones 655.80.

Een groep Algerijnse opstandelingen heeft bij een overval op een boerderij tien km ten noordoosten van Moezaiaville vijf Algerijnse arbeiders vermoord.

Vrijheid

(Vervolg van pagina 1)

lijke brief, gedateerd 25 januari 1948, komen enkele passages voor, waarvan we er hier een omwille van de feiten letterlijk willen aanhalen. „Er zijn mensen, aldus de toenmalige Apostolische Vicaris, die erop uit zijn om U het dierbaarste te ontrukken wat gij hebt, namelijk uw geloof; — die God en Christus willen bannen uit het huisgezin, de school en de maatschappij. Dat zijn de zogenaamde democraten, die in de pers in gesprekken, en vergaderingen verkondigen, dat de mens vrij is en vrij moet zijn van alle banden, ook van de wetten Gods, in het openbare leven." Verderop vraagt de bisschop zich af hoe het mogelijk is, dat er katholieken zijn, die aan zulke mannen hun stem geven en in hun handen de toekomst van ons volk leggen. Van een publiek verbod en van een publieke en formele veroordeling van een partij is hier geen sprake Ook wordt niet met evenzoveel woorden gesproken over de D.P., „die uit vrijmetselaars bestaat", al zal het voor degenen, die de brief hoorden of lazen, wel duidelijk geweest zijn, welke mensen of groep van mensen er bedoeld werden.

Toen we de onjuistheid van de herinneringen van de heer Rosario had den bemerkt, hebben we de moeite genomen, de herderlijke brieven van mgr. v.d. Veen Zeppenfeldt z.g. op te zoeken en na te lezen. In bewoordingen, die aan duidelijkheid niets te wensen overlieten, uitte de opvolger van Mgr. Verriet zijn onrust en zijn afkeuring over bepaalde strevingen en machten, die zich op het politieke vlak aftekenden en hij spoorde de katholieken aan, zich van hun katholiek-zijn bewust te blijven.

Als we hier een vraag willen beantwoorden, die de heer Rosario open liet, dan spreken wij als onze mening uit, dat er voor de katholieken niets veranderd is, ook niet nu de K.V.P. en de U.N.A. (dit is geen katholieke partij van Aruba) een „fusie" — waarom spreekt de heer Rosario dit woord zo nadrukkelijk uit en houdt hij het niet bij het meer gebruikelijke woord coalitie? — samen met de D.P. aan de centrale regering deelnemen. Eens te meer kan dat o.i. blijken uit de duidelijke woorden van de huidige bisschop van Willemstad, die de katholieken er op wees, dat ze als leden van de Antilliaanse gemeenschap niet ophielden katholiek te zijn en dus als katholieken volgens het ernstig oordeel van hun geweten van hun stemplicht gebruik moeten maken Er is naar onze mening thans niets veranderd in vergelijking met de tijd waarover de heer Rosario spreekt steeds werden de katholieken herinnerd aan hun geweten en nergens is sprake van een openbare veroordeling of een verbod of de herroeping daarvan.

Politieberichten

Om twee uur gistermiddag ontstond er op de hoek Breedestraat Catagenastraat een aanrijding tussen een wielrijder en een personenauto. De wielrijder liep een gebroken linkerpols op.

Hij is naar het hospitaal vervoerd en ter verpleging opgenomen. ■ Gistermorgen tegen acht uur vertelde een bewoner van de Schottegatweg dat zijn buurvrouw bezig was een van zijn mooie sierheesters te snoeien. Hoewel de buurvrouw formeel genomen het rechten er toe had, omdat de takken over de muur boven haar tuin hingen, heeft de politie aangeraden voortaan eerst contact op te nemen met de buurman. ■ Om half vier gistermiddag bleek er onenigheid te zijn op Santa Rosa. Daar vertelde een vrouw dat haar buurman een zoontje op een dochter van haar had afgestuurd, die op aansporing van zijn vader het meisje sloeg. De man verklaarde dit te hebben gedaan naar aanleiding van het schelden dat het meisje bij zijn woning doet en dat op aansporing van haar moeder. De politie heeft getracht de gemoederen tot bedaring te brengen. ■ Omstreeks half drie 's nachts kwam een onder drank invloed verkerende man op handelskade en probeerde een motorist-stuurman in de St. Annabaai te duwen. Er ontstond een korte worsteling, waarbij de onder invloed verkerende man, de anderen met een steen dreigde te slaan. De politie heeft de wilde man in zijn kraag gepakt en ter kalmering naar hoofdwacht overgebracht.

Loterij voor de Reclassering

De loterij waarvan de opbrengst ten goede zal komen van de Stichting Reclassering en Kinderbescherming is in volle gang. Tijdens de persconferentie die dezer dagen door het Bestuur van de Stichting werd gegeven vernamen wij dat er nog loten verkrijgbaar zijn. Voor een rijksdaalder (ƒ 2,50) kunt U de gelukkige bezitter worden van een Fiat 500. Die Fiat kunt U gaan bezichtigen in de showroom van Johan Mauricio, Breedestraat (O). Daarnaast heeft men nog kans op een televisie-toestel, een ijskast, een radiogramofoon, een wasmachine, een gasstoof en een naaimachine.

B. BONNEMA, arts
AFWEZIG van vrijdagmiddag 12.00 uur tot maandagmorgen 9.00 uur.
Waarnemer:
J. H. BECKERS, arts

Rudssel Bernardina naar Nederland vertrokken

Rudssel Bernardina, second-base van de Marchena Braves en de Nutricia Baseball Club is dezer dagen naar Nederland vertrokken. Rudssel was een van de beste leerlingen van het Raduiphus College en hij zal in Delft de studie voor ingenieur ter hand nemen.

Deze bekende sportman werd bij zijn vertrek afgeduwd door vele Nutricia-spelers, die niet alleen een vriend maar tevens ook een goede speler hebben verloren.

Verkiezingen voor plaatselijke raden in Pakistan

President Ajoeb Chan van Pakistan heeft woensdag bekendgemaakt, dat dit jaar verkiezingen voor plaatselijke raden worden gehouden.

De president verklaarde dat de wetgeving is voltooid die een stelsel van basis democraten zal invoeren. Het doel ervan ervan is de demoratie te herstellen in een vorm die het volk kan begrijpen. Er zullen 8.000 plaatselijke raden worden gekozen die de afgevaardigden in hogere raden zullen aanwijzen.

Hierbij deelt ondergetekende aan zijn clienten mede, dat met ingang van VRIJDAG 4 SEPTEMBER nieuwe
Dameskapsalon HUBREGTSE
GEOPEND zal zijn.
Breedestraat 31 (boven Ritz)
TEL. 13314 (na 7 uur 35483) C. HUBREGTSE

Te Paramaribo is gisteren in de leeftijd van 76 jaar overleden onze geliefde moeder, schoonmoeder en grootmoeder
Mevrouw FRANCIS ZICHEM
In verband hiermede zal aan een huiselijk feest van de G. Lobbrecht, op 8 september, geen aandacht worden besteed.
Fam. G. Lobbrecht—Zichem
Fam. V. Bosma—Lobbrecht
De Heer A. Zichem.

H. A. A. STRUYCKEN
KEEL-, NEUS-, OORARTS
praktijk VERPLAATS van SCHARLOOWEG 14 naar DE CASTRO BUILDING, Bakkerstr. kamer 3. Spreekuur dagelijks van 11.00 - 12.00 uur en van 4.00 - 5.30 behalve zaterdagmiddag.
TELEFOON 12878

Op 8 sept. a.s. zal H.M. de Koningin de opening verrichten van het Centraal Laboratorium van de Bloedtransfusiedienst van het Nederl. Rode Kruis aan de Plesmanlaan te Amsterdam. Reeds enige tijd heeft men onofficieel het laboratorium in gebruik genomen. Overzicht van de afdeling waar apparatuur voor de afname en toediening van bloed worden samengesteld.

GEEN FOOIEN IN „ARKADIA"

Te Poznan is Polen in 1956 opnieuw begonnen

(Van een speciale correspondent)

Posen is een vaag begin van Polen. Zoiets schrijft men om de klant. Want eigenlijk heet Posen Poznan. Maar voor wie naar oost koerst vanuit west, is stad en land van Posen tóch een begin, in de letterlijke topografische zin. En vergeten wij de historie van stad en woiwodschap niet. Polen is in 960 met Posen begonnen. Vandaar dat de stad en mét haar heel het land zich opmaakt om volgend jaar het duizendjarig bestaan te vieren. Want het was vanuit Posen dat Boleslaw I Chrobry oostwaart trok, om zich vervolgens de eerste koning van Polen te noemen. Voor de passant die Poznan vandaag met de nachttrein nadert, is er van dat feest om 1000 jaren bestaan nog weinig te merken. Vanaf de passage van West- naar Oost-Berlijn raakt men vertrouwd met eindeloze stoeten beambten in uniform, voor paspoorten, (doorreis)-visa, bagage en geld. Geen Oostmarkt mag Oost-Duitsland uit. Geen Zloty mag Polen in. Er zijn speciale formulieren, waarop men alle meegenomen valuta in cijfers en woorden moet invullen, alvorens men de grenzen kan passeren.

Die ingewikkelde paperasserijen zijn er niet alleen, omdat in Polen een met de hand geschreven bureaucratie blijkt te heersen. Nee, er is nog iets anders. Men heeft daar in Oost-Berlijn al kennis mee kunnen maken. Er is een koersverschil. Officieel is één Oostmark gelijk aan één Westmark. In de zwarte handel (of in het Westen gewoon op de bank) krijgt men voor 1 Westmark echter 4 Oostmarken. Vandaar dat men in Oost-Berlijn voor het kopen van een worstje of een glas bier een Personalausweis moet tonen dat men uit Oost komt. Anders betaalt men in Westmarken. Wie de Poolse grens per nachttrein passeert, bemerkt dat de ramen gesloten worden. Een aantal jonge soldaten — de petten met riemen strak onder de kin — bewaakt de trein van binnen en buiten en bij wijlen van onder. Als in alle coupé's alle formulieren zijn getekend, geboekt en geregistreerd, komt achteraan een man

In Poznan zijn oud en nieuw zorgvuldig tegen elkaar afgewogen. Op de achtergrond de oude, volledig herstelde gevel van het Palac Dzialynskich en daarvóór een glimmende blokbandtaxi (een Warszawa 20).

Fier zelfbewustzijn gaat schuil achter eentonig uiterlijk

met een pet waar „Orbis" op staat. Hij is van het Staatsreisburcau en men kan geld bij hem wisselen. Hij geeft 6 zloty's voor 1 gulden. Officieel kost de zloty dus 16.25 cent. Maar aan de grenswisselkantoren in het buitenland en op de zwarte markt is 1 zloty 4.25 cent: een verschil dus, dat zelfs aantrekkelijk blijft om te delen. Vandaar de plicht tot declaratie bij inkomst en vertrek.

Maar dit moet gezegd: ook volgens de officiële koers valt de eerste kennismaking mee, als men bij aankomst een taxi neemt. Alle taxi's in Poznan zijn Warszawa's 20, producten dus van de eigen nationale autofabriek. De eerste kilometer kost 4.50 zl., iedere km daarna 1 zl. Men heeft dus een rit van 15 km voor plm. 3 gulden, dagtarief. Nu de stad nog duister is, betaalt men dubbel, zonder iets te zien.

„Arkadia" is een café in Poznan, dat er werkelijk arcadisch uitziet. Dat stemt tot vreugde en verbazing. Want er zijn zeer weinig café's in Poznan. En wat meer zegt: „Arkadia" is een café waar men bier kan krijgen. Die zijn er verder niet. De mensen, die overdag in de terrastuin zitten, zijn even slecht gekleed als alle andere. Niemand draagt in dit op het oog riante staatscafé een das. De pakken die men ziet zijn confectie van de slechtste kwaliteit anno 1946. Om 4 uur zit de tuin vol. Dat kan. Want een werkdag duur van 7 tot 3 uur en meestal werken man én vrouw om rond te komen en dan is het thuis ook niet alles. Men drinkt oranziada (dat is surrogaatlimonade met sacharine), thee en koffiesurrogaat uit glazen en pivo (dat is ongekoeld en nogal flauw bier) uit grote potten. In het midden van de tuin staan op een verhoging orkestborden, maar er is geen muziek vandaag. Dat is wat men al spoedig leert, zonder verder vragen. Iets is er niet vandaag. Misschien morgen. Bij de weinige café's tot hier: vandaag geen bier. Bij een kolossale winkel met lege etalages, lange rijen vrouwen en mannen. Vandaag is er vlees. Morgen misschien niet. Een spotter zegt ons, dat het nonsens is. Wij hebben vlees, in overvloed, zegt hij. Maar wij moeten het idee krijgen dat er te kort is. Het zal wel weg gaan. Binnenkort komt er een Staatsvastendag. Dat wordt maandag waarschijnlijk de eerste. Daarom staan ze nu in de rij. Iedereen gelooft het dan en iedereen is tevreden. Wij rekenen af in „Arkadia". Een grote pot pivo kost 3,5 zl., dat is dus 56 cent. Een fooi wordt resoluut geweigerd. Het past niet in het systeem en wij mogen ons gerust wat schamen voor onze Horecaberekening. De serveuse is, als alle andere, geblondeerd ernstig maar zeker niet onvriendelijk. Zij wist het tafeltje al als wij onze schreden naar de Oude Markt richten. Die Oude Markt is heel mooi. Men kan er niet meer aan zien dat hij door de Duitsers voor 90 pct. verwoest is. Het raadhuis, in fraaie renaissancestijl hersteld, ligt midden op de markt. Rijk geornamenteerde hulzen vormen de rechte hoeken van het plein. Op een ervan staat Muzeum. Men gaat binnen en krijgt pantoffels aan, die men met lintjes om de enkels vast moet binden. Waarschijnlijk om de vloer te boenen die vanmorgen is ingewreven. Het museum bevat oude muziekinstrumenten. Er zijn glasorgels en boudoirspinetjes. Het tinkelt en tokkelt alom, want het is niet (zichtbaar) verboden de voorwerpen aan te raken. En de sloffen schuiven rond een dubbele vleugel van Pleyel. Dit is wel goed voor zo'n eerste dag. Pantoffels. Het verleden biedt altijd rust.

Waar per slot van rekening zijn wij in Poznan, waar „Oktober" begon. Hier begon Polen wéér in 1956. In deze gore straten zonder onderscheid, waar iedereen op iedereen lijkt, waar niemand een das draagt en iedereen een baard van drie dagen. Hier, waar beurtelings de Duitsers op de eerste viool en de Russen op het laatste Stalinorgel hebben gespeeld, waar men pieus wil zijn jegens de muziek van het verleden maar even heldhaftig en open tegen de valse pijpers van nu.

In Poznan mist men dan ook de spandoeken en rode borden vol volksdemocratische hoera-leuzen, die men in Oost-Duitsland nog heeft gezien. Een hoogst enkele, opvallend welvarende gevel herbergt een persbureau of een apotheek waar het 15-jarig bestaan der Volksrepubliek wordt herdacht met droge bloemen en een vuurrood schild. Poznan zelf heeft die viering van vijftien magere jaren niet van node. Het heeft leren denken in eeuwen. Dat geeft kracht van binnen. Van buiten mag de luister dan slijten. Wellicht zijn daarom de winkels in Poznan zo armelijk en onverzorgd. Men verkoopt er rommel tegen hoge prijzen. Een zeer slechte ballpoint kost 20 zl., dat is dus f. 3.20. Een uiterst breekbare plastic kam van het type dat bij ons geen mens cadeau wenst, doet f. 1,60. Op het stuk van dameslingerie zijn wij slechts elementair geschoold, maar wat men er hier voor verkoopt tegen angstaanjagende prijzen, wekt om kleur en structuur onherroepelijk de lachlust. In een folder, die ons in de hand is gedrukt, staat dat men vooral niet moet verzuimen de kleurige markten te bezoeken. Waarschijnlijk bedoelt men daar de jaarmarkten mee, hoewel het er niet bij staat. Maar ook de gewone markten zijn interessant, omdat zij sedert „Oktober" bolwerken zijn van de kleine, vrije handel. Men schrikt echter voortdurend als men er over loopt. 1 kilo kleine wormstekige appeltjes — z.g. „Yellows" — kosten 10 zl. (f. 1.60) en 1 kilo heel gewone tomaten 12,5 zl. (f 2).

Als men daarnaast bedenkt dat volgens de statistiek het gemiddelde maandinkomen schommelt tussen de 1200 en 1400 zl. dan is het duidelijk dat tussen al die mensen, waar je mee op de tram springt, teneinde voor 8 ct. zo ver te rijden als je wilt, veel levenskunstenaars moeten schuilen. Want de nivellering, zoals men er van buiten tegen aan kijkt, moge dan veel mensen ontslagen hebben van de persoonlijke last om zich 's morgens naar eigen inzicht te kleden, te scheren en te kammen, economisch tast die gelijkschakeling veel verder door dan ten onzent menigeen lief zou zijn. Een goed geschoolde vakarbeider kan evenveel verdienen als een ingenieur en hoeft niet eens zo ver achter te blijven bij een minister. Schrijvers en dichters kunnen van de pen leven, juristen verdienen goed geld, evenals uiteraard de artsen.

De tram nadert de Polytechnische Hogeschool en het aan de rand van een welverzorgd park daarbij gebouwde studentenhotel. Het eten is daar heel behoorlijk. Er is inderdaad veel vlees. En er is een tafeldrank met kruisbessen erin. De Engels sprekende gids deelt ons mee dat er voor 's avonds een dansje op het program staat in W-Z, spreek uit Woesed, schrijf voluit Wschód-Zaschód en vertaal Oost-West, want het is de naam van een pronkstuk van een tunnel in Warschau die in die richting loopt. Maar wij geven er de voorkeur aan eerst nog wat rond te dwalen op eigen gelegenheid. In de grootste boekwinkel van het centrum liggen de volledige redevoeringen van Gomulka maar ook: Pascal, Claudel en Daniël-Rops. En een aparte etalage pleit voor Abbé Pierre. De religieuze kunst lijkt in oprechte eenvoud te zijn blijven steken in het stadium van oude pastorieën en logeerkamers ten onzent: zoete heiligen uit Padua, Gonzaga of daaromtrent, zijn in kaders van louter goud in alle formaten verkrijgbaar. En dan komt plotseling een groot gebouw in het zicht waar iedereen naar toe schijnt te gaan. Het blijkt een schouwburg te zijn, waar een opera speelt. Een ding frappeert onmiddellijk. Iedereen is behoorlijk gekleed nu. Alle mannen dragen een das en zijn geschoren. En de vrouwen zijn zeer charmant.

Dat is later zeker niet minder op de dansvloer van W-Z, een luxueus café-restaurant in het hartje der stad met dancing en een idyllisch verlicht flagstone terras, dat aan de straatkant echter met een massief ijzeren traliehek is afgezet. Het slordigst gekleed is er onder enige twijfel de band. Zij speelt versleten jazzdeunen en z.g. amusementsmuziek, waar met onverholen genoegen op gejived wordt en gerock-and-rolled. Het dansen is hier beslist plezieriger dan bij ons Het heeft een heel eigen leven. Het is hartstochtelijk en toch nauw merkbaar gestileerd. Het is vol goede sier en zwier. Het lijkt de demonstratie van 1.000 jaren souvereiniteit op een zelfgekozen ritme.

Minister van economische zaken van V.A.R. naar Engeland

Het Foreign Office heeft bevestigd, dat de minister van economische zaken van de Verenigde Arabische Republiek, Abdoel Monein Kaissoeni, voor een „particulier bezoek van 10 tot 20 september naar Londen zal komen. Het is de eerste keer, dat een Egyptische bewindsman naar Londen komt sinds de verbreking van de diplomatieke betrekkingen tussen Engeland en Egypte begin november 1956.

Een woordvoerder deelde mede dat Kaissoeni vermoedelijk besprekingen zal voeren met vertegenwoordigers van de Engelse regering.

De recente deelneming van Engeland aan de industriebeurs te Damascus is in Londen opgevat als een stap naar herstel der normale betrekkingen. Diplomatieke waarnemers geloven, dat Kaisoenni in Londen zal spreken over economische en politieke problemen tussen Engeland en zijn land.

Kernduikboot „Skipjack" vestigt records

William Behrensj, de commandant van de Amerikaanse door kernenergie voortgedreven onderzeeboot „Skipjack", heeft in de Italiaanse plaats La Spezia aan boord van zijn schip tegenover verslaggevers verklaard, dat de „Skipjack" bij zijn recente tocht over de atlantische oceaan alle vorige snelheids- en diepterecords heeft gebroken.

Via Engeland is het naar de Ita- „Skipjack" in Europa is.

Via ongeland is het naar de Italiaanse haven La Spezia gevaren.

Behrensj zei, dat La Spezia, het centrum van oceanische onderzoekingen voor onderzeeboten van de Navo, de enige haven zal zijn, die de „Skipjack" aandoet.

Het schip is iets kleiner dan de andere kernduikboten. Het meet 3050 ton en kan een snelheid van 38 km per uur en een diepte van 120 meter bereiken

Eric de Noorman - De Zwarte Piraat

55. — In spanning wachten Eric en zijn twee makkers het verloop van de dingen af. Een slaperige stem uit de burcht schreeuwt om stilte. Met verdubbelde kracht zetten de gevangenen opnieuw een hels koor in en gnuivend stoot Eric Svein aan, als de poort van de brucht open vliegt. „Zo gaat-ie goed", grijnst hij, terwijl hij de gestalte van de forse krijger gadeslaat, die — geheel volgens Erics plan — met driftige stappen en luid vloekend op de kerkers toebeent, om de herriemakers hardhandig tot de orde te brengen.

„Stilte daar", buldert de piraat, terwijl hij een luide dreun op de deur van Axe's kerker geeft. Maar de herrie duurt onverminderd voort en het dreigement, dat hij hen een voor een met een eind hout zal bewerken, als ze niet ogenblikkelijk ophouden, schijnt het geschreeuw slechts te verergeren. Het gerinkel van sleutels klinkt de Noorman als muziek in de oren en voorzichtig waagt hij een blik uit zijn schuilplaats. Breed grijnzend stoot Svein hem aan, als de deur piepend openzwaait en de piraat zijn hoofd onder het uitstoten van de vreselijkste dreigementen naar binnen steekt. Mooier moment kan Eric zich niet wensen. Met drie, vier snelle lichte sprongen is hij achter de zeerover en vóór deze tijd heeft adem te happen, doet een forse stomp in zijn rug hem het trappetje afrollen. Even ligt de man verdoofd, beteuterd en pijnlijk in het donker.

Dan welt een luide alarmkreet in hem op, om juist op tijd gesmoord te worden door een paar handen, die hem onzacht tegen de grond drukken. Twee, drie donkere vormen buigen zich dreigend over hem heen, een paar glasharde flonkerende ogen boren zich diep in de zijne en de stem van Eric de Noorman klinkt onheilspellend: „Een geluid en het is je laatste geweest, vriend. De sleutelbos en gauw wat!"

Op drukste demonstratie sinds de oorlog

VLAMINGEN EISEN ZELFBESTUUR

AAN DE IJZER, 24 aug. — Vijftig duizend Vlamingen hebben zondag op de grootste IJzerbedevaart sinds de oorlog hun Vlaamse eisen gesteld: zelfbestuur voor Vlaanderen, een vaste Vlaams-Waalse grens en grotere verbondenheid met Nederland. In onomwonden redevoeringen hebben Vlaamse woordvoerders dit geëist op de jaarlijkse massabijeenkomst rond het IJzertorenmonument bij Diksmuide.

De Vlaamse Leeuw leek weer moeilijker te temmen deze zondag. Heel het kleine stadje in de uiterste zuidwesthoek van België was overspoeld met de kleurigheid van Vlaamse vlaggen, spandoeken en uniformen. De wimpels met de zwarte leeuw in het gele veld wapperden strak op de eindeloze rijen auto's en fietsen, die over alle Vlaamse wegen waren samengestroomd naar het IJzerslagveld uit de eerste wereldoorlog.

Met vele duizenden kwamen de Vlamingen weer hun gesneuvelden herdenken in een plechtigheid, die tevens een betoging is voor de Vlaamse rechten in België. Ze stonden in een compacte massa tot aan de uiterste randen van het bedevaartterrein, tot aan de boorden van het riviertje de Ijzer, toen de plechtige herdenkingsmis begon aan de voet van het IJzermonument.

Een „gebed voor Vlaanderen en de wereldvrede", uitgesproken door pater Callewaert OP, was de inleiding tot de eigenlijke Vlaasnationale betoging.

Die vormde zoals steeds een geheel van kleurige romantiek en strijdbare welsprekendheid. Vlaamse liederen en vlaggenparades verbonden door schallende declamatieteksten wisselden met de redevoeringen af. De vertegenwoordigers van de jeugd, van de oudstrijders en van het IJzerbedevaartscomité legden steeds de nadruk op dezelfde eisen: zelfbestuur, vaste Vlaams-Waalse grens, en meer Vlaamse werkgelegenheid in Vlaanderen. Maar telkens ook keerde de eis terug van amnestie voor de leider van het Vlaams-nationalistisch VNV, dr H. Elias.

Over de Vlaams-Nederlandse verhouding sprak dr. A. W. Willemsen uit Utrecht, schrijver van een onlangs verschenen boek „Geschiedenis der Vlaamse Beweging". Hij betoogde, dat Nederland en Vlaanderen tezamen de integriteit der Nederlandse cultuur in het Verenigd Europa moeten bewaren.

Het gemis aan Nederlandse belangstelling voor de Vlaamse problemen en de ontsporing van een deel der Vlaamse beweging tijdens de laatste oorlog hebben de Nederlandse eenheidsgedachte niet bevorderd. Daarnaast hebben Vlaamse romantiek en Nederlandse zakelijkheid wederzijds weinig aangeslagen. Een positieve instelling tegenover de Benelux-gedachte, gecombineerd met een eensgezinde Nederlands-Vlaamse houding in Europa, kunnen echter een vruchtbaar uitgangspunt zijn. Na dr Willemsens rede zongen de bedevaarders allen de zesde strofe van het Wilhelmus Een laatste vlaggenoptocht — met de zwarte vlaggen der Vlaamse werklozen — ging vooraf aan de dreunende „Vlaamse Leeuw", waarmee de plechtigheid besloot.

Heel de bedevaart verliep rustig. De zware gendarmeriemacht, die anders tot de tanden gewapend Dixmuide bezet, hield zich op de achtergrond om incidenten te vermijden. Een viertal jongelui werd echter zaterdagavond ingerekend, toen ze een Belgische vlag over straat sleepten en in brand trachtten te steken.

De parkeermeters in Duitsland, die gestadig hun penningen ontvangen net als bij de gasmeter, moeten natuurlijk van tijd tot tijd geleegd worden. Dit probleem heeft de overheid tot tevredenheid opgelost. De meterlichter moet de penningen weer in een daarvoor speciaal ontworpen wagentje storten. Niemand kan dus tussentijds over de munten beschikken. De meterlichter in actie.

Negende „Evangelischer Kirchentag" te Muenchen

Felle kritiek van communisten

Van 12 tot 16 augustus is te München onder het motto: „Gij zult Mijn volk zijn" de negende „Evangelische Kirchentag" gehouden. Deze bijeenkomst is zeer bevredigend verlopen. De deelname was massaal: er waren 40.000 vaste gedelegeerden, onder wie 3000 buitenlanders uit 23 landen en 82 kerken. De slotbijeenkomst vond plaats op de enorme Theresienwiese in aanwezigheid van 400.000 personen. In het overwegend katholieke München hebben verreweg de meeste deelnemers kosteloos onderdak gevonden in katholieke gezinnen. De Lutherse bisschop Frede Beyer uit Denemarken was met zijn vrouw te gast bij kardinaal Wendel, aartsbisschop van München. Veel meer dan deze grote getallen gaf de sfeer van het geheel reden tot tevredenheid. Men heeft het thema: getuigen van zijn geloof in de Heer tegenover de wereld, zeer grootscheeps aangepakt. Bij vroegere „Kirchentage" was het gebruikelijk zes secties of studiegroepen te vormen. Dit getal is nu tot tien verhoogd: vijf voor kerkelijke onderwerpen in strikte zin, zoals het Woord, de gemeente, de Kerk, de diaspora en de Oecumene, en vijf voor de vraagstukken betreffende kerk en wereld. Er werden ongeveer 50 referaten gehouden.

De „Kirchentag" werd geopend door de protestantse Beierse bisschop Dietz-felbinger op de ruime Königsplatz, waar eens Hitler zijn beruchte redevoeringen hield. Men schatte het aantal aanwezigen op 70 tot 80.000. Wat er van Hitlers pochende „beloften" is terecht gekomen, aldus de bisschop, weet ieder. Moeten ook wij Christenen, nu de wereld teleurstellen, terwijl deze, hoe ironisch en ongelovig zij ook tegenover ons staan moge, toch in feite de verniewing van het Leven van het volk Gods verwacht?

Niet alleen de groten dezer wereld beslissen over haar lot, maar veeleer zij, die, eenvoudig en onopvallend, door hun geloof en gebed de sfeer van de tijd bepalen. Het christenen geheel is geen privé-aangelegenheid. De wereld wacht op het handelend optreden der christenen. Deze waarden waren in allerlei variaties zo goed als in alle toespraken te beluisteren; de christen moet een getuige zijn. Zo wees de voorzitter van de „Kirchentag", dr. R. von Thadden-Trieghaff erop, dat een christen nooit „vacantie van de wereld" heeft. Zijn kersteningsopdracht geld voor dag en nacht, tijdens zijn werk en zijn vrije tijd. De kerk kan slechts dan geloofwaardig haar boodschap prediken, wanneer zij bereid is een werkelijk aandeel te nemen in het oplossen der wereldproblemen, waarmee onze generatie geconfronteerd wordt. Eerst wanneer de Christenen zelf hun weg terug naar de Heer vinden is er kans dat de wereld weer bewoonbaar wordt. Het gaat niet om woorden maar om daden!

Zeer nadrukkelijk eisten verschillende sprekers, dat de kerk zich niet direct met politiek moet bemoeien. Confessionele partijvorming wezen zij af. Wel is de kerk politiek verantwoordelijk, doch enkel vanuit de boodschap, die zij de wereld brengt, vanuit haar geloof in het Woord, nooit mag de kerk zich identificeren met een partij, noch omgekeerd. Elke partij, stelde men, biedt plaats voor een christen.

De jongeren lieten sterk-kritische geluiden horen. „Gij wilt ons tot de kerk trekken," zo richtten zij zich tot de oudere generatie, „maar gij dwingt ons een vorm op, die ons vreemd is. En als u tot ons spreekt, gebruikt u woorden, die wij niet kennen. Kunt u het ons kwalijk nemen, dat wij u ervan verdenken zelf de woorden van uw prediking niet ernstig te menen"?

Een spreker uit Oost-Berlijn, dat maar zeer karig vertegenwoordigd was, meende, dat er veel meer gedaan kon en moest worden om de Duitse scheiding op te heffen. Men moest maar eens beginnen een andere houding aan te nemen tegenover de 20 miljoen Russen, die op „Duitslands rekening" staan. Dat zijn geen slachtoffers van een verkeersongeval geweest!

Tot slot legde de voorzitter nog eens alle nadruk op het feit dat de grote betekenis van deze „Kirchentag" ligt in de erkenning dat men niet alleen met zijn geloof kan noch wil klaar komen. Het geloof is een gemeenschapszaak. Gezamenlijk moet men tegenover de wereld daarvan getuigen en alles in het werk stellen om tot eenheid te komen. Bondspresident prof. Heuss constateerde in zijn slotwoord met instemming, dat men bij de discussies geen degens had gekruist, maar elkaar de handen gereikt. Naar zijn mening moest ook de staat het tempel dragen van de christelijke geloofsovertuiging.

Van communistische zijde werd felle kritiek geuit op de „Kirchentag". „Neues Deutschland", het partij-orgaan van de Oost-zone, beweerde dat deze „leken-bijeenkomst" niets anders was dan een actie, die beoogde de NATO-politiek te steunen. Het blad meent deze bewering te kunnen bewijzen door het feit, dat de West-Duitse leiding van deze „Kirchentag" noch de atoombewapening noch de vorming van een algemene Duitse commissie tot hereniging van het land op de agenda heeft geplaatst. Het noemt de „Kirchentag" een grote propagandastunt, gelijk aan zovele andere, die enkel en alleen erop gericht zijn de West-Duitsers in de richting van chauvinisme, represaille en koude oorlog te drijven. Aan een geschift, dat de „Kirchentag" voorbereidde en vooral aan de tentoonstelling „Het getuigenis der protestantse kerk in het Oosten van Duitsland" nemen de communisten bijzonder veel aanstoot. Het partijblad geeft zich alle moeite aan te tonen, dat de bijeenkomst te München geen echte algemeen-Duitse aangelegenheid is. Het bewijs? Omdat er maar vier sprekers uit de Oost-zone aanwezig waren!

De wereld vanuit Tel Aviv

(Van onze Israelische korrespondent)

Het Midden Oosten en Noord Afrika zijn opnieuw vol beweging. In Casablanca wordt een conferentie van de Arabische Liga gehouden, waaraan Irak niet zal deelnemen. Bourguiba schijnt voor toenadering tot Nasser te voelen. Egypte en Jordanië hervatten de diplomatieke betrekkingen, maar tegelijkertijd verzet Jordanië zich krachtig tegen de Egyptische plannen voor een „nieuwe Arabische Staat in Palestina", waarvoor men een regering en een leger wil oprichten. In Syrië schijnt de oppositie tegen de unie met Egypte toe te nemen, hetgeen onder meer afgeleid zou kunnen worden uit het aftreden van enkele Syrische ministers uit de regering van de Verenigde Arabische republiek. En in Irak wordt de toestand ondoorzichtiger, slechts één zaak tekent zich iets duidelijker af: ondanks de problemen van de verschillende minderheden en politieke stromingen in Irak, wenst Kassem een Irakees nationalisme, zonder toenaderingen tot Nasser of tot andere Arabische combinaties. Vandaar ook stellig zijn weigering aan de zitting van de Arabische Liga deel te nemen. In hoeverre Kassem overigens zijn interne problemen zelf de baas kan worden of verregaand met Russische wensen moet rekening houden behoort tot de ondoorzichtigheden van zijn situatie.

Hammarskiold heeft een voorzichtig plan opgesteld teneinde tot een begin van een oplossing van het vraagstuk der Arabische vluchtelingen te komen, welk plan door de Arabische staten grofweg is afgewezen.

Temidden van deze kaleidoskopische wirwar van belangenstellingen, intriges en strijd om de macht, bedienen de partijen zich op gezette tijden — en ook thans weer — van één gemeenschappelijk motto: de haat tegen Israël. De afgelopen weken hebben zowel Nasser, als Hoessein zich weer overgegeven aan bloemrijke bloeddorstigheden, waarbij Israel met alle denkbare vormen van uitroeiing werd bedreigd. Er zijn waarnemers, die menen, dat deze uitbarstingen dienst moeten doen als rookgordijn, waar achter de werkelijke problematiek zowel van Nasser als van Hoessein schuil gaat. Uit de rust en uit het gebrek aan reactie van Israelische regeringszijde zou men kunnen afleiden, dat ook de Israëlische regering deze uitbarstingen als zodanig beoordeelt en dat men daar vooralsnog de mening is toegedaan dat blaffende honden nog steeds niet bijten.

—x—

Veel ernstiger beoordeelt men in Israelische regeringszijde de nog steeds niet opgeloste kwestie van de opgebrachte Deense „Inge Toft" en van de in beslagname van haar Israelische lading door de Egyptische autoriteiten in Port Said. De stappen, die onder meer door de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Hammarskjold, de afgelopen maanden werden ondernomen, werden door de Verenigde Arabische Republiek genegeerd. En over de verdere stappen van de Israëlische regering terzake tast men in het duister. Wel is in dit verband een interview opgevallen, dat de Israelische opperbevelhebber, generaal Chaïm Laskov, een Israelisch dagblad toegestaan heeft en waarin hij verklaarde: de zaak van de Inge Toft en in wijder verband de zaak der vrije doorvaart door Suez is een politieke zaak waarin ik mij als opperbevelhebber niet wens te begeven. Indien echter de regering zou besluiten deze aangelegenheid militair op te lossen, dan zijn wij gereed ieder bevel der regering onmiddellijk, snel en efficient uit te voeren.

—x—

Deze uitlating dient men ook in het oog te houden bij het bezien van de nieuwste Suez-ontwikkeling, waarbij de Egyptische autoriteiten een gevaarlijke stap verder zijn gegaan door het in beslag nemen van acht postzakken met poststukken, komende van Australië en bestemd voor Israel, van de Noorse vrachtboot Tagos. Het in beslag nemen van internationale post in het bijzonder is een uitdaging zonder precedent, een uitdaging niet alleen aan Israël, maar ook aan de Internationale Post Unie, aan de Verenigde Naties en aan ieder lid der Post Unie en der V.N. afzonderlijk. Waar gaan wij heen met dit soort piratendom?

—x—

Ook in Israël vraagt men zich af, of Laos een tweede Korea wordt. Of wordt het misschien een nieuw Tibet, of een nieuw Hongarije? Ondanks de opluchting, die de voorgenomen wederzijdse bezoeken van Chroesjtsjef en Eisenhower teweeg hebben gebracht, ziet men onder anderen aan het geval van Laos, dat er voorlopig geen rust heerst en dat er steeds erupties op alle mogelijke punten mogelijk zijn. Zo schijnt vandaag Berlijn, dat een maand geleden weer een gevaarlijk probleem scheen te worden, tot later bewaard. Maar daarvoor in de plaats hebben we Laos gekregen, dat ook weer gevaarlijke consequenties zou kunnen hebben en dat in ieder geval toont dat de wereld in spanning kan worden gehouden, ook als op andere terreinen een poging schijnt te worden gedaan de spanningen te verminderen.

—x—

Het optreden van Frankrijk als atoom-mogendheid kan een belangrijke rol spelen in de nieuwe groeperingen van het Westen. De reis van Eisenhower naar Europa, waar hij vóór het bezoek van Chroesjtsjef met zijn Europese vrienden confereert, zal stellig door zijn beraadslagingen met de Gaulle van veel belang zijn. Gezien de nauwe banden, die Israel met Frankrijk binden, wordt uiteraard in Israël iedere versterking van Frankrijk in de internationale arena begroet. De zojuist gereedgekomen Sahara-oliepijpleiding en de betekenis hiervan voor Frankrijks positie dient evenmin over het hoofd te worden gezien.

—•—

In de Beierse Alpen zijn onlangs vier bergbeklimmers verongelukt. Een 18-jarige meisje uit Garmisch-Partenkirchen wordt vermist.

Bij de N.D.S.M. werd de tanker „Zafra" te water gelaten, die in opdracht van Shell Tankers te Amsterdam was gebouwd. Het schip ziet men hier in zijn element.

De moeilijkheden bij de strijdkrachten in India

Premier Nehroe heeft in het parlement medegedeeld, dat generaal Thimayya, stafchef van de Indische strijdkrachten, zijn ontslagaanvrage van 31 augustus had ingetrokken. Dit is de eerste officiële bevestiging, dat de generaal zijn ontslag had aangeboden.

De premier wees beschuldigingen aan het adres van de minister van defensie, Menon, van de hand en zei, dat „in ons stelsel de burgerlijke autoriteit het hoogste gezag moet blijven".

De promoties bij de strijdkrachten waren niet beinvloed door politieke overwegingen. De moeilijkheden, die waren gerezen, zijn voornamelijk te wijten aan verschillen in temperament en hebben geen wezenlijke betekenis, aldus Nehroe.

Volgens onofficiële berichten zou Menon zijn afgetreden na een crisis bij de strijdkrachten. Afgezien van generaal Thimayya zouden nog twee militaire leiders met ontslag hebben gedreigd wegens beweerde politieke inmenging bij de strijdkrachten en ontevredenheid over Menons houding tegenover de verdediging van India's noordelijke grenzen tegen invallen van Chinese communisten. Nehroe bracht thans echter hulde aan Menon als minister van defensie.

Nieuw revolutionair automodel binnenkort op de markt?

Een correspondent van het Franse blad „Le Figaro" heeft medegedeeld dat de British Motor Corporation zeer binnenkort een nieuwe kleine auto van een „werkelijk revolutionair" model zal uitbrengen. Het betreft hier een Morris-Austin auto die in Engeland ongeveer 500 pond sterling zal gaan kosten. Volgens de correspondent zal deze auto een ernstige concurrent kunnen worden van de andere kleine auto's, die in Europa worden geproduceerd. De BMM.C. heeft 10 miljoen pond sterling besteed aan de ontwikkeling van dit nieuwe model.

Een woordvoerder van de B.M.C. heeft medegedeeld, dat de nieuwe auto niet slechts in Engeland, doch tevens door de Innocenti-fabrieken in Italië zullen worden geproduceerd. Innocenti, de producent van de Lambretta-scooter, zal de auto's met het stuur aan de linkerzijde leveren die bestemd zijn voor de landen van het Europese vasteland. Men hoopt hiermede te kunnen profiteren van de lagere invoerrechten, die gelden voor de landen binnen de Europese economische gemeenschap.

Een geliefkoosd wapen van de z.g. Nozems is de bromfiets. Met brullende knalpijnen gieren de jongelui door de stad en dagen zo de politie uit tot optreden. Op deze foto ziet men een aantal van deze jongeren verzameld rond hun troetelkind.

Duitse en nederlandse jeugd vereend in ACTIE in grensgebieden

Zonder het zelf te willen is de Limburgse mijngemeente Kerkrade een internationale trefcentrum van de hedendaagse nozemjeugd geworden. Vooral bij de zgn. Halbstarken is deze pal aan de Nederlands-Duitse grens gelegen stad zeer in trek en waar de Halbstarken zijn, daar ontbreken hun soortgenoten, de nozems al evenmin. Schreeuwerig bont gekleed en voorzien van luid knetterende bromfietsen trekken zij avond aan avond broederlijk op naar de Kerkraadse Markt. Kennelijk met geen ander doel dan het houden van lawaaierige bromraces

Tot voor kort was er van broederlijkheid weinig sprake — meer dan een raakten Halbstarken immers slaags met nozems. — maar sinds beide groepen ingen in de politie een gemeenschappelijke vijand hebben gekregen, is een vriendespact gesloten.

„Te veel aandacht kan ook provocerend werken

Al lang leefden de jeugdige spijkerbroekdragers op gespannen voet met de politie, maar een openlijke oorlogsverklaring was nog steeds uitgebleven. Een week geleden echter gebeurde het onvermijdelijke. De Kerkraadse burgers hadden al meer dan eens hun beklag gedaan over het legertje gemotoriseerde nozems, dat nu al maandenlang elke avond het centrum van de stad (de Markt met de daarop uitkomende straten) onveilig maakte. De vorige week werd de burgemeester van Kerkrade, drs. Th. Gijsen zelf geconfronteerd met de „operatie-Halbstarken". Op een terrasje van een van de markteafé's zag hij, hoe doldriest de Duitse Halbstarken en de autochtone nozems te werk gingen. Zonder zich te bekommeren om het overige verkeer reden zij kruiselings over de Markt, daarbij in het geheel niet lettend op argeloze wandelaars en minder argeloos voorbij flanerende Kerkraadse „schonen".

„Befehl der Polizei".

De burgemeester aarzelde niet. Hij gaf de politie opdracht om resoluut op te treden. Met overvalwagens en mobilofoonauto's rukte het Kerkraadse korps kort daarop uit. Angstaanjagend klonken de straffe bevelen van commissaris J. M. Tans over de Markt. Reeds zijn bitse aankondiging „Befehl der Polizei" deed de Duitse Halbstarken in een minimum van tijd het veld ruimen. De Nederlandse nozems boezemde het woord „Polizei" minder ontzag in maar ook zij dropen zij het in een ietwat sarrig en sloom tempo, af.

Voor het eerst na vele maanden heerste er een weldadige rust op de Markt van Kerkrade. De televisiekijkende Marktbewoners waren tevreden, evenals de even tevoren bijzonder verbolgen burgemeester. Hij begreep overigens, dat het verstrooide legertje jeugdige bromfietsberijders zich niet zonder meer gewonnen zou geven, maar dat het, na een hergroepering, zou terugkomen, zo mogelijk niet onaanzienlijk versterkt **Daarom zou burgemeester Gijsen o**een middel om voor goed een einde te maken aan de hinderlijke bromraces op de Markt. Tijdens een de volgende dag gehouden vergadering van het college van burgemeester en wethouders werd dit middel gevonden: De Markt en de daarop uitkomende zijstraten, zo besloot het college zouden vortaan om redenen van verkeersveiligheid en openbare orde 's avonds van 7 tot 10 uur afgesloten worden voor alle gemotoriseerde en niet gemotoriseerde voertuigen op twee wielen.

De maatregel ging nog diezelfde dag in, maar de verwachting, dat hiermee het probleem van de bromfietsracende Halbstarken en nozems zou zijn opgelost, ging niet of althans maar zeer ten dele in vervulling. Het verdreven legertje „brommers" keerde terug en terwille van de sensatie was het behoorlijk versterkt. De politie, die in afwachting van het aanbrengen van de vereiste verkeersborden bij de toegangswegen op post stond, kreeg handen vol werk. Haar jeugdige tegenstanders zagen er niet tegenop het rijverbod te overtreden. De politie op haar beurt zag er niet tegenop om de ergste raddraaiers aan te houden en te arresteren.

De slag om de hegemonie op de Kerkraadse Markt was begonnen. Deze slag woedt nu al meer dan een week in Kerkrade. De inmiddels kwistig aangebrachte verkeersborden doen hier weinig aan af. Zij worden door de baldorige jeugd genegeerd. Voortdurende surveillance van de politie is nodig om de naleving van het rijverbod te garanderen Maar, al wordt er dan niet meer gereden op de Markt, de rust is toch niet weergekeerd. Nu ziet men er het allesbehalve geruisloze bewegen van rondslenterende demonstranten, die „braaf" hun bromfiets aan de hand meevoeren, alsmede van heen en weer lopende kijkers. En wat velen bedroeft: het lijdelijk verzet van de nozems is tot een soort publiek vermaak geworden. De op sensatie beluste toeschouwers prikkelen de jeugd onnodig en stimuleren haar — onbewust vaak — tot nieuwe activiteiten.

Volgens niet-Kerkraadse politiefunctionarissen, die eveneens met het Halbstarkenprobleem te maken hebben en derhalve veel belangstelling aan de dag leggen voor de thans gevoerde „operatie Kerkrade", werkt de getroffen **maatregel bovendien onnodig provocerend. Zij zijn namelijk de mening toegedaan, dat én van het afgekondigde rijverbod én van de publieke belangstelling een verkeerde werking uitgaat.** Door een teveel aan aandacht, zo menen zij, is de groep van de Halbstarken bijzonder snel geneigd tot bravourstunts. De Kerkraadse politie daarentegen is van oordeel, dat de deining rond het afgekondigde

„Befehl der Polizei"

rijverbod, waarvan bonafide weggebruikers ontheffing kunnen verkrijgen, al lang vergeten zou zijn, wanneer het publiek niet een ongezonde zucht naar sensatie ten toon spreidde. Terwille van het publiek immers wachten vele Halbstarken geduldig het uur van tienen af om daarna de toeschouwers te onthalen op een knetternummertje.

De Kerkraadse politie blijft voorts optimistisch. De afgekondigde maatregel zal de beoogde uitwerking niet missen. „Wart", zo zegt hij, „de Duitse Halbstarken en vooral niet te vergeten de Nederlandse nozems zullen het gevecht met de politie beslist niet lang volhouden. Enkele processensverbaal hebben ruineuze gevolgen voor de niet bijster goed gevulde beurzen van de jeugdige overtreders, al toont een enkeling soms vol trots een hele reeks betaalde processen-verbaal, die door hem met meer animo verzameld zijn dan de foto's van hoog vereerde filmsterren." Een dergelijke collectie gaat bij de leden van een bende vaak door als het leidersbrevet.

Uiteraard heeft de Kerkraadse politie zich ook verdiept in de vraag, waarom de Halbstarken uit het grensgebied zoveel voorkeur aan de dag leggen voor een Nederlands operatieterrein. Een van de voornaamste redenen schijnt te zijn, dat de Duitse politie veel minder lankmoedig in haar optreden is dan haar Nederlandse collega's. Een belangrijke factor in deze is ongetwijfeld ook „het zich lekker vrij voelen in het buitenland". Over het bravourrijden met knetterende „mopets" (Duitse benaming voor bromfiets) verklaarden sommige Halbstarken, dat dit het meest geëigende middel is om de Nederlandse nozemmeisjes te behagen.

De drijfveer van vrijwel alle activiteiten van de Halgstarken is, volgens hun eigen verklaringen, de verveling. Er is te weinig vertier, zo klagen zij herhaaldelijk. Een klacht, die veel waars bevat. Het nozemprobleem zou misschien zijn opgelost, wanneer er voor de jeugd, naar het voorbeeld van Antwerpen, op diverse pleinen in de steden attractieve wedstrijden zouden worden georganiseerd. Voorlopig is Kerkrade aan een dergelijke organisatie nog niet toe, te druk bezig als men daar momenteel is met de opvoeding van de Halbstarken en de nozems tot welgevoeglijke weggebruikers.

Vol belangstelling volgen diverse grensgemeenten het vorloop van dit proces. Buiten Kerkrade hebben immers ook andere verder van de grens verwijderde steden o.a. Heerlen, Valkenburg, Maastricht en Roermond regelmatig met de gecombineerde activiteiten van Halbstarken en nozems te maken. In deze plaatsen is men nog niet tot speciale maatregelen overgegaan. Een verscherpt toezicht op de naleving van alle verkeersregels door „de lastige jeugd" is in deze steden tot nu toe nog een uitstekend „anti-nozem" middel gebleken.

Hier en daar wordt aan de grenzen reeds een maatregel toegepast die het de Halbstarken bemoeilijkt om hun activiteiten te ontplooien. Als zij de voor een verblijf in Nederland vereiste geldmiddelen niet bezitten, wordt hen als „ongewenste vreemdelingen" de toegang tot ons land geweigerd. Deze maatregel gaat minder ver dan die welke sinds Pinksteren in Winterswijk wordt toegepast. Daar staat de zich misdragende Halbstarken een rode aantekening op het paspoort te wachten, met als straf: een jaar lang geen vergunning om naar Nederland te reizen.

Naar wij van de burgemeester van deze grensgemeente vernamen, is dit een probaat anti-nozemmiddel gebleken. De Markt in Winterswijk is geen dorado meer voor Duitse Halbstarken.... Kerkrade, vanwege zijn hooggeroemde gastvrijheid niet erg gesteld op dit probate middel, hoopt intussen langs andere weg hetzelfde resultaat: „een novemvrije Markt" te bereiken.

Heer Bommel en de dankputters

3607. — Heer Bommel staarde enige tijd verglaasd naar de vreemde figuurtjes, die hem omringden. Toen overmande de aandoening hem — en met en ijle zucht zakte hij op de kille keldervloer. Vaag drong een gepraat van vele ijle stemmetjes tot hem door.

„Droog!" riepen de stemmen, „alles wordt droog! De grote, droge heer moet de waterader openen!"

Met een geweldige wilsinspanning dwong heer Ollie zich tot kalmte. Hij kwam wat overeind en blikte rond.

„W-wat betekent dit? vroeg hij met zwakke stem. „W-wie is daar? W-wie zijn jullie, bedoel ik, als iemand begrijpt wat ik bedoel?"

Even heerste er stilte. Toen klom een van de ventjes op heer Ollie's romp en trad voorwaarts.

„Wij zijn putters", sprak hij. „En wij smeken de grote, droge heer om het ijzerslot van de waterleiding open te maken. Anders valt onze put droog en dan moeten wij allen sterven."

Een luid geweeklaag steeg op, zodat heer Bommels gemoed week werd.

„Dat is zielig", prevelde hij, een brok wegslikkend. „Dus daarom is mijn watergebruik zo hoog; omdat jullie water voor je put aftappen! Ik begrijp het. Nu ja, dan maar een hoge waterrekening; voor een heer van mijn stand speelt geld tenslotte geen rol. Het gaat hier om putterlevens!"

Zo sprekende stond hij op, maakte het hangslot los en draaide de hoofdkraan open, zodat het water weer klaterend in de put begon te stromen.

Dr. Fuchs hoofd van bureau kernonderzoek in Oost - Duitsland

Dezer dagen is bekendgemaakt, dat Klaus Fuchs, de voormalige Britse kerngeleerde die de Sovjet-Unie geheimen van de waterstofbom in handen heeft gespeeld, een hoge functie heeft gekregen in de Oostduitse organisatie voor kernonderzoek.

Dr. Fuchs is in juni naar Oost-Duitsland uitgeweken na een gevangenschap van 9 jaar wegens spionnage. De functie die hij thans gekregen heeft, is gelijkwaardig aan die welke hij in Engeland heeft gehad (plaatsvervangend directeur van de Engelse instelling voor kernonderzoek te Harwell). Het Oostduitse regeringsbureau voor kernonderzoek te technologie heeft bekendgemaakt, dat Fuchs is benoemd tot plaatsvervangend directeur van het centrale oostduitse instituut voor kernfysica bij Dresden.

Fuchs zou hoofd worden van een wetenschappelijke afdeling van het instituut.

„SRANANG TORIE"

De gouverneur van Suriname, de heer J. van Tilburg sinds 15 juni met groot verlof in Nederland, is woensdagmorgen met het dagvliegtuig van de KLM naar New York vertrokken en na een reis langs de Alcoa-fabrieken in de Verenigde Staten arriveert hij op 22 september in Paramaribo. Tijdens zijn verlof in Nederland heeft gouverneur van Tilburg besprekingen gevoerd met partikuliere ondernemingen teneinde deze zo mogelijk te interesseren voor Suriname.

Het resultaat van deze besprekingen mag ik niet onbevredigend noemen, zo drukt de gouverneur zich voorzichtig uit. Op de Amsterdamse luchthaven werd de heer van Tilburg o.m. uitgeleide gedaan door de vice-minister-president, drs. H. A. Korthals, de gevolmachtigde minister van Suriname, mr dr R. H. Pos, drs. A. Jonkers directeur kabinet van de vice-minister-president voor Suriname en de Nederlandse Antillen, de oud-minister-president van Suriname dr J. H. E. Ferrier en de oud-minister van economische zaken van Suriname, de heer E. J. van de Veer.

Het Surinaams tienjarenplan werkt volop, aldus gouverneur van Tilburg. „We zijn over de moeilijkheden van de aanloopperiode heen. En ook met de uitvoering van de Brokopondowerken worden belangrijke vorderingen gemaakt. Wegen worden aangelegd, materiaal wordt aangevoerd. Hetzelfde is het geval met het andere grote project, dat voor de stuwdam in de Saramaccarivier. In Suriname wordt nu gewacht op het financieel-economisch rapport, dat op onze uitnodiging door prof. Lieftink en prof. Goedhart wordt samengesteld en dat waarschijnlijk binnenkort wordt uitgebracht.

Gouverneur van Tilburg zal als gastheer fungeren van de op 13 oktober onder leiding van minister Luns te Paramaribo te houden bijeenkomst van Nederlandse ambassadeurs uit de Zuid- en Midden-Amerikaanse landen en waarbij ook de beide minister-presidenten van Suriname en de Nederlandse Antillen aanwezig zullen zijn. Met belangstelling ziet men uit naar de komst van de Nederlandse missie van industriëlen die onder leiding van de heer W. Bruynzeel over enkele weken naar Suriname gaat.

DE GEHOORZAME REBEL

Aanvoerder van 31 Trappisten in de voorste linies

(Van een bijzondere medewerker)

Vijftig jaar geleden, 24 mei 1909, stierf in Natal een man, die veel later door een levensbeschrijver „De gehoorzame rebel" zou worden genoemd. Hij werd in 1825 te Voralberg aan het Bodenmeer geboren; getallen, die het aardse leven markeren van een apostel, die overgeplaatst naar onze progressieve tijd nog steeds zou behoren tot de stoottroepen van het actieve christendom. God echter had hem nodig in een andere, meer conservatieve tijd, om de fundering te leggen voor het immense gebouw van de hedendaagse missie.

Franz Pfanner, een rood-harige boerenjongen uit de Alpen rebelleerde plotseling tegen een door ziekte afgedwongen rustig rectoraat en trad bij de Trappisten in. En de strenge regel van deze eerbiedwaardige groepering kluizenaars, die maar al te vaak wordt beschouwd als de verkrachting van de menselijke persoonlijkheid, heeft dit karakter — even vurig als zijn haardos — wijs beteugeldheid en daarna gestuurd in de richting, die Gods plan hem aanwees. De orde gaf hem, vrij kort na zijn intrede, een opdracht, die alleen geweldenaars te geven was: de vestiging van een abdij op de Balkan, dat in die dagen nog een burcht van de Islam was. Tegen alle tegenwerking van vijand en vriend in (niet iedere loper kan het tempo van de kopman volgen) verrees de abdij Maria Stern.

De jonge prior werd onmiddellijk afgevaardigd als gedelegeerde naar het Generale Kapittel der orde in Sept-Fons (Fr.). Daar kwam Christus plotseling als daadkrachtig missionaris voor hem staan. De missiebisschop, mgr Richards, vroeg om een centrum van gebed en offer in de jonge missie op de zuid-punt van de wereld, het land van de Vaal en de Tafelberg, tussen twee oceanen.

In de doodse stilte van wijze bedachtzaamheid, die wikte en woog, sprong plotseling de Oostenrijkse prior op. Het viel hem moeilijk te wachten op de instemming van het kapittel, dat zich dagenlang beraadde op het voor en tegen van de grote stap. Maar hij wachtte, en op hun aarzelend „ja" vertrok hij onmiddellijk daarna met dertig van zijn monniken naar Zuid-Afrika. Om tot de conclusie te komen, dat ook het rijks Gods zijn enthousiaste illusionisten heeft. Het beloofde paradijs bleek een maankraterige woestijn, waar de apen het weinige roofden dat er groeien wou. Als een tweede Boerentrek reisden zij met ossenkarren naar het vruchtbare Natal waar zij zich vestigden in de buurt van Durban, het golvende territorium van de buffel en de antiloop. Hun primitieve kloostertje werd een centrum van gebed, meditatie en offer.

Maar daar begon ook de grote rebellie. De omwonenden, en dat waren de miljoenen van Afrika, riepen om brood en om God, en in die roep verstonden Franz Pfanner en zijn monniken de stem van Christus Wie zit te bidden bij de bron, maar een emmer heeft om te putten, mag de dorstige pelgrim het water niet weigeren. Vertrokken om een biddend achterland te worden, kozen de eenendertig trekkers de voorste linie van de daad, noodgedwongen; door de nood van een volk, dat zonder priesters, zonder tijdelijke en geestelijke pleitbezorgers was.

31 Trappisten begonnen langzaam, in dagelijks conflict met de strenge regel van vasten, stilzwijgen en verplicht gebed hun nieuwe werk volgens een methode, die de grote Afrikaanse socioloog pater Bernard Huss c.m.m., een geestelijke zoon van Franz Pfanner late noemen zou: „Better fields, better homes, better hearts"! (Goeie grond, een behoorlijk huis, dan kun je praten over God!). Een missioneringssysteem, dat regelrecht van Christus is, dat Willibrordus toepaste in ons land, dat St.-Thomas, de wijsgeer onderstreepte, maar dat in de loop van de geschiedenis zo vaak veranderd is in een stormloop met het kruis in de vorm van een zwaard en het doopwater gietensgereed. Pas in onze dagen durft een priester-apostel onder de Nederlandse clochards weer te zeggen: „Een man aan mijn deur heeft God niet nodig, maar een jas en een brood en een eerlijk stuk werk!"

In de heuvels van Natal verscheen in korte tijd een kloosterstad, die als een moederplant haar jonge scheuten wortel zag schieten tot in Rhodesia toe, en zijn levenssappen betrok uit geheel de wereld. Amerikaanse abten op visitatie begrepen de noodzaak van deze omschakeling niet, en Pfanner, die inmiddels zelf abt geworden was werd op het einde van zijn leven op een zijspoor gezet. Gehoorzaam tot het uiterste kapte hij in de eenzaamheid van een klein statie tot aan zijn dood een kruisweg in de rotsen.

Paus Pius X, de heilige, zag de verhouding duidelijker, en hij maakte de gehoorzame rebel Pfanner, goed drieëneenhalve maand voor zijn sterven, tot stichter van een nieuwe missionerende congregatie: de missionarissen van Mariannhill. Een omschakeling die niet eenvoudig was. Beschouwing en gebed ruimden plaats in voor de plicht van de daad. Een enkele koos de oude plaats in het huis van de orde, die nu trots is op zijn zonen, die onweerstaanbaar geroepen door Christus rebelleerden en de wereld introkken, waar God hen op dit ogenblik nodig had: dertig Trappisten en hun voorman, die zijn priesters en broeders deze opdracht meegaf in zijn laatste brief: „Wij moeten missioneren in Zuid-Afrika en in het Russische land". Reeds in 1911 vestigde de nieuwe congregatie, één jaar na haar stichting, zich in Nederland, in Arcen langs de Maas. In 1954 volgde een tweede vestiging, in Eijsden, waar een derde huis op zijn opening wacht. En met de Nederlandse jongeren hier bereiden zich nu de zonen van abt Pfanner in Amerika, Duitsland, Oostenrijk, Zwitserland en Canada voor op de eerste taak die hun gegeven is:

„Better fields, better homes, better hearts" voor Afrika, het problematische Afrika, dat zij zullen moeten betwisten op het Kremlin, dat zijn eigen Afrikaanse „apostelen" vormt. Een hard gevecht tegen het materialisme en tegen de rassenhaat, maar vóór een menswaardig en vrij bestaan, waarin voor het communisme geen plaats is.

Een christelijk Afrika!

Een heilige geweldenaar ging voor hen uit.

Karamanlis en Averof in pamfletten met de dood bedreigd

Door de nieuwe geheime beweging „Kem" op Cyprus zijn pamfletten in Nicosia verspreid, waarin premier Karamanlis en minister Averof van Griekenland met de dood worden bedreigd, indien zij naar Cyprus zouden komen.

In de pamfletten wordt Mgr Makarios ook verzocht „zich te distanciëren van de doodgravers van de kwestie-Cyprus en niet af te wijken van het pad, dat naar de nationale waardigheid leidt".

—•—

Ongeveer 200bewoners van de gevangenis te Nicosia op Cyprus hebben dezer dagen tevergeefs gepoogd te ontsnappen. Zij hadden meubilair en olievaten tegen de muur gestapeld, maar de eerste die er over klommen werden direct aangehouden. Met behulp van traangasbommen werd de orde hersteld

—•—

Bij twee ontploffingen in een Ammoniakfabriek te Arkansas, in de Amerikaanse staat Kansas, zijn twee mensen om het leven gekomen en vier gewond.

N OF M

door

AGATHA CHRISTIE

50

„Dat begrijp ik," zei Tony haastig. „Natuurlijk is het haar bedoeling, dat jij denkt...... ik bedoel...... nu ja, tegenwoordig maken nu eenmaal sommige mensen zo nu en dan een slippertje, als je begrijpt, wat ik hiermee zeggen wil......"

Deborah's bedroefde blik werd plotseling toornig. „Als je soms denkt, dat moeder er zo maar met iemand een week-end van door is, heb je het absoluut mis. Absoluut! Vader en moeder houden veel te veel van elkaar...... heus. In de familie maken ze er zelfs grappen over. Ze zou nooit van haar leven......"

Haastig zei Tony: „Natuurlijk niet. Neem me niet kwalijk. Ik wilde hier helemaal niet mee zeggen......"

Haar boosheid was gezakt; ze fronste haar voorhoofd.

„'t Vreemde van het geval is, dat ik dezer dagen van iemand hoorde, dat ze moeder nota bene in Leahampton hebben gezien en vanzelfsprekend heb ik toen gezegd, dat dat onmogelijk was, omdat ze in Cornwall was. Maar nu vraag ik me af......"

Tony, op 't punt een lucifer aan te steken, stopte hiermee. De lucifer ging uit.

„Leahampton?" vroeg hij op scherpe toon.

„Ja, dat is nu net het laatste, waar je aan zou denken, dat moeder heen zou gaan. Daar is 't een dooie boel; allemaal oude kolonels en oude vrijsters."

„Dat klinkt ook niet bepaald waarschijnlijk," zei Tony.

Hij stak z'n sigaret op en vroeg langs zijn neus weg: „Wat heeft je moeder in de vorige oorlog gedaan?"

Automatisch antwoordde ze: „O, ze is een poosje verpleegster geweest en was chauffeuse van een generaal...... van het leger bedoel ik...... niet op een autobus. Zo die gewone dingen allemaal."

„O, ik dacht, dat ze misschien...... zoals jij...... bij de inlichtingendienst geweest was."

„O neen, voor dat soort werk zou moeder nooit geschikt geweest zijn. Hoewel ik geloof, dat zij en vader na de oorlog wel wat speurderswerk gedaan hebben. Geheime stukken en spionnenleiders...... dat soort karweitjes. Natuurlijk overdrijven de lieverds dan wel sterk en doen voorkomen, alsof 't allemaal verschrikkelijk belangrijk is geweest. We moedigen ze nooit aan om er veel over te praten, omdat je weet, hoe 't nu eenmaal in een gezin gaat: dan hoor je al maar weer 't zelfde, oude verhaal."

„Inderdaad," zei Tony vriendelijk. „Helemaal mee eens."

Maar toen Deborah de volgende dag in haar kosthuis kwam, was ze verbijsterd door de ongewone aanblik, die haar kamer bood.

Het nam haar een paar minuten in beslag om precies te bepalen wat het was. Toen belde ze en vroeg haar hospita op boze toon, wat er gebeurd was met een grote foto, die altijd boven op de ladenkast had gestaan.

Mrs. Rowley voelde zich gekrenkt en was gebelgd. Ze zou het beslist niet kunnen zeggen. Zij zelf had de foto niet aangeraakt. Misschien zou Gladys........

Maar Gladys zei eveneens, dat ze de foto niet weggenomen had. Maar de man van het gas was hier ook geweest, zei ze hoopvol.

Maar Deborah weigerde te geloven, dat een werkman van de gasfabriek zin in het portret van een dame van middelbare leeftijd zou hebben gekregen en dat had meegenomen. Volgens haar mening was het veel waarschijnlijker, dat Gladys de lijst gebroken had en alle sporen van de misdaad vlug naar de vuilnisbak had later verhuizen.

Deborah maakte er verder geen drukte over.

De een of andere keer zou ze haar moeder wel een nieuwe foto laten sturen.

Met stijgende ergernis dacht ze bij zichzelf: **Wat voert die lieverd in haar schild? Ze had het mij wel eens kunnen vertellen. Het is natuurlijk absolute** onzin om, zoals Tony, te veronderstellen, dat ze er met iemand van door is, maar niettemin is het een heel vreemd geval......

HOOFDSTUK XI

De beurt was nu aan Tuppence om op het einde van de pier met de visser te gaan praten.

Tegen beter weten in had ze gehoopt, dat Mr. Grant haar op de een of andere manier zou kunnen troosten. Maar al haar hoop werd spoedig de bodem ingeslagen. Hij vertelde, dat het vast stond, dat er geen enkel bericht van Tommy was gekomen.

Tuppence zei — en ze deed haar best om haar stem zelfverzekerd en zakelijk te laten klinken —: „En is er geen reden om aan te nemen, dat hem iets...... i overkomen?"

„Geen enkele. Maar laten we aannemen, dat het zo is."

„Wat?"

„Ik zeg: laten we aannemen, dat het zo is. Wat doet u dan?"

„O ja, ik begrijp u........ Ik ga door natuurlijk."

„Dat is je ware. Er zal na de slag tijd zijn om te schreien. En we zitten nu midden in de veldslag. De tijd dringt. Een inlichting, die U ons doorgegeven hebt, is juist gebleken. U hebt een verwijzing naar de vierde afgeluisterd. De vierde, waar naar verwezen werd, is de vierde van de volgende maand. Dat is de datum, die voor de grote aanval op dit land is vastgesteld."

„Bent u daar zeker van?"

„Vrij zeker. Onze vijanden gaan methodisch te werk. Al hun plannen zijn keurig opgesteld en uitgewerkt. Konden we maar hetzelfde zeggen van de onze. Plannen ontwerpen is ons sterke punt niet. Ja, de vierde zal het De Dag zijn. Al die aanvallen zijn maar bijzaak. Ze zijn voor het merendeel bedoeld als verkenningsvluchten: het beproeven van onze defensies en onze reacties op luchtaanvallen. Dé grote aanval zal op de vierde komen."

„Maar als u weet, dat......"

(Wordt vervolgd)

Tussen LAOS en ALGERIJE loopt de weg naar GENEVE

Oorlog, erfenis van westelijke concessies

De toestand in Laos heeft de politieke allure van een gebeurtenis van wereldformaat. De belangen van de vrije wereld en het communisme staan er op het spel. Maar de militaire toestand heeft er tot dusver de allure van een poppenkast. Laos is geen Dien Bien Phoe, Korea of Formosa. Er is eigenlijk nog niet gevochten. De rode rebellen van de Pathet Lao wachten verbaasd op de oorlog; die nog niet kwam omdat de troepen van het koninklijke Latotische leger die oorlog tot nog toe uit de weg zijn gegaan.

Dat is het grote dilemma van Laos, waarmee de diplomaten in Genève, Parijs, Londen, Washington of in de UNO, eigenlijk niet goed raad weten. Dat dilemma kan slechts op één manier worden doorbroken: door daadwerkelijk militair verzet van Laos zelf. Er zijn gelukkig tekenen van een tegenoffensief. Gelukkig, want zo lang Laos zelf niets aan zijnn lot wil veranderen, kunnen de diplomaten weinig doen. Iedere dag zonder beslissing op diplomatiek niveau — bijvoorbeeld het zenden van UNO-waarnemers — betekent verlies voor de vrije wereld en winst voor de communisten.

Toen de conferentie van Genève in juli 1954 een einde maakte aan de Indo-Chinese oorlog, stond het klei-

Wordt Vientiane tweede Dien Bien Phoe?

ne koninkrijk Laos (drie miljoen inwoners) voor een moeilijke taak: enkele bataljons geharde communistische troepen van de Pathet Lao, die door de communistische Vietnamese troepen van Ho Tsji Minh als „tijdbommen"in Laos waren achtergelaten, moesten worden opgenomen in het koninklijke Laotische leger. Het centrum van de invloedssfeer der Pathet Lao ligt in de noordelijke provincies Sam Neua en Phong Saly, grenzend aan rood-China en communistisch Noord-Vietnam. Laos zou een regering vormen door middel van algemene verkiezingen. Militair moest het zich aan bepaalde afspraken houden voor de handhaving van de neutrale status. Een commissie, bestaande uit vertegenwoordigers van Canada, Polen en India zou toezicht uitoefenen op de naleving van de Geneefse voorwaarden.

Het land stond voor de schier onmogelijke taak op zo kort mogelijke termijn een economische basis te scheppen die het op de been zou houden. Een stabiele economie zou inhoud moeten geven aan de soevereiniteit. door het economisch onafhankelijk te maken van derden.

Franse hulp.

Bij de opleiding en oefening van het leger kreeg Laos het recht om gebruik te maken van Franse hulp, waartoe Frankrijk 1.500 officieren en minderen in Laos mocht achterhouden van het voormalige expeditionaire leger, plus 3.500 man onderhoudspersoneel voor twee militaire bases. Maar toen begonnen reeds direct de problemen. Frankrijk kon noch de hoge financiële lasten noch het uitlenen van dit aantal militaire krachten verantwoorden in verband met de strijd in Algerije. Frankrijks algehele terugtocht uit Laos zou echter een vacuum doen ontstaan met het gevolg, dat hetgeen het Westen in Genève zo krampachtig had willen voorkomen en hetgeen de communisten altijd al op hun programma hadden staan, toch nog dreigde te gebeuren: de val van Laos in handen van het communisme.

In Genneve had het Westen, in het defensief gedrongen door de jarenlange afmattende oorlog in Indo-China en het drama van Dien Bien Phoe, genoegen moeten nemen met een compromis. De clausule over de integrafie van de Pathet Lao was bijvoorbeeld voor het Westen meer een gok op de goede afloop dan de vrucht van redelijke overtuiging. Voor Ho Tsji Minh en Tsjoe En Lai vormde de Pathet Lao de onverwoestbare kiem in de vruchtbare Laotische voedingsbodem, waar vroeg of laat een nieuwe sterke loot van het communisme uit zou groeien.

Laos is een land waar van nature geweld taboe is en waar geweldloosheid in de tempels wordt gepredikt Een land. waar de burgers vervuld zijn van de zorg voor hun waterbuffels en olifanten. de rijstbouw en hun godsdienstplichten. Een land waar tegen de achtergrond van sombere bossen en stralende goudgele velden. de ragfijne muziek van gongs en snaar-instrumenten het eeuwige loflied is vóór Boeddha, op de liefde en de schepping, of de begeleiding vormt bij de elegante lichaamsbewegingen van de mystieke dansrituelen. Een land ook. dat geen spoorwegen kent en slechts enkele moeilijk begaanbare autowegen, waar de belangrijkste verbindingen de rivieren zijn of door mensen bijgehakte olifantspaden. Waar de huisvlijt en handenarbeid nog niet zijn verdrongen door fabrieksmatige massa-produktie en waar het gehele levenstempo wordt bepaald door de logge tred van de olifant, de onmisbare middagsiësta en het ritme der gebeden van de monikken in de schaduw van hun tempels. Volkomen in dit beeld paste de pracht en praal van het huwelijk van de 21-jarige prinses Dala, de tweede dochter van de kroonprins, met prins Sisouvanouphong, waarvoor de gehele bevolking was uitgelopen in de koninklijke residentie Loeang Prabang. Hetzelfde Loeang Prabang, waar nog geen twee weken later tientallen gezinnen in paniek wegvluchtten vanwege de geruchten over het naderen der rode rebellen.

Na de repatriëring van het grootste deel van de Franse militaire missie — slechts duizend man bleven over — dreigde een nieuw gevaar voor het koninkrijkje. De Verenigde Staten, die zich plotseling geroepen zagen om de wacht te betrekken bij de verlaten posten van de voormalige koloniale mogendheden, namen de taak van de Fransen over onder de meer bezielende dan in deze zaken geschoolde leiding van minister John Foster Dulles. Dulles realiseerde zich, dat Laos — gezien de rode druk uit het noorden en het oosten — zich de weelde van de neutraliteit slechts zou kunnen veroorloven met een sterke economische basis en een militaire steun in de rug. Aan beide voorwaarden trachtte hij te voldoen door het grootscheepse Amerikaanse hulpprogramma (het grootste ter wereld per hoofd van de bevolking) en door bij de oprichting van de Zuidoost-Aziatische Verdargsorganisatie (SEATO) in augustus 1954 te Manilla, Laos „binnen het defensiegebied" van de SEATO te laten vallen, zonder dat Laos lid van de organisatie werd.

De Amerikaanse hulp van ongeveer 30 miljoen dollar per jaar werd gebruikt om het leger van 2600 man te betalen. De rest ging naar economische projecten. Ondanks deze hulp bleef Laos een gemakkelijke prooi voor de communisten, omdat het bewind niet voor zijn regeringstaak was berekend en he tambtenaren-apparaat verlamd werd door corruptie en chantage. De Amerikaanse economische hulp betekende meer voor-

Amerika wil zwak punt in AZIE versterken

delen voor enkelingen achter hun bureau in de hoofdstad Vientiane, dan voor de kleine burger daaarbuiten.

Rode sabotage.

Na een kabinetscrisis in februari 1956 werd prins Souvanna Phouma premier. Hij hervatte de onderhandelingen met de Pathet Lao voor hun integratie. Die onderhandelingen hadden dus nu twee jaar geduurd en waren op niets uitgelopen omdat de communisten deze saboteerden. Integratie zou immers het einde betekenen van hun gebundelde kracht. In december van dat jaar kwam de regering met de communistenleider, prins Souvanouphong, tot een gemeenschappelijke verklaring welke neerkwam op politieke erkenning van de communisten die hun eigen partij, de „Neo Lao Haksat" (Patriottisch Front) mochten oprichten alsmede de integratie van de Pathet Lao-troepen. Er zou echter nog bijna een jaar voorbijgaan voordat deze verklaring gedeeltelijk in praktijk kon worden gebracht. Zulks weer om dezelfde redenen. namelijk, dat de communisten tijd wilden winnen — de tijd was hun bondgenoot omdat het bewind in Laos steeds chaotischer werd — en zij hun rode bataljons als eenheid moesten zien te handhaven. Die bataljons moesten de kern vormen van de gewapende macht in de toekomstige communistische politiestaat. In november kwam die overeenkomst tot stand. De Neo Lao Haksat werd als politieke partij erkend: prins Souvanouphon en een andere leider van deze partij werden in de regering opgenomen: 1500 leden van de Pathet Lao zouden worden opgenomen en de resterende 750 man gedemobiliseerd; het centrale gezag zou in de communistische bolwerken Sam Neua en Phong Saly worden hersteld.

Premier Souvanna Phouma kwam zijn beloften na: de partij werd erkend en beide communisten werden nog dezelfde maand opgenomen in het kabinet. De communisten kwamen hun beloften uiteraard niet na. want de integratie kwam niet en herstel van het centrale gezag in de noordelijke provincies had meer een symbolisch dan werkelijk karakter. Dit was echter voor een groot deel de schuld van de zwakke regering zelf, die niet onmiddellijk overging tot het vervangen van de rode ambtenaren en leiders, die in feite de touwtjes in handen hielden en het gezag van Vientiane verder ondermijnden.

Niettemin waagde premier Souvanna Phouma zich aan de laatste voorwaarde te houden, door in mei 1958 verkiezingen te houden. Gezien de factoren van een labiel en corrupt bewind, partijpolitieke twisten enerzijds en het actieve. doelbewuste en geschoolde communisme anderzijds kon een rode overwinning niet uitblijven.

Commissie faalde

Op 19 juli 1958 besliste de internationale commissie van toezicht dat zij voor onbepaalde tijd niet meer bijeen zou komen, ook al omdat men onderling geen eenheid kon bereiken. De commissie werd formeel niet opgeheven en kon zo nodig ieder ogenblik weer bijeengeroepen worden.

De situatie zag er op dat ogenblik niet rooskleurig uit. De controlecommissie had daar niet veel aan kunnen verhelpen, wegens de volkomen ontoereikende tot haar beschikking staande middelen van waarneming en rapportage. Ze kon haast niet werken omdat grondige waarneming in dit land zonder verbindingen en een volkomen gebrek aan betrouwbare inlichtingenbronnen, een farce waren. Op economisch en politiek gebied werd de toestand hachelijk en van de opleiding van het zo hard nodige leger kwam niet veel terecht omdat de opleidingstaak voor de Fransen te zwaar was in verband met Algerije. De regering in Vientiane maakte langzamerhand de indruk van een club van zwaarmoedigen. die geen heil meer in de toekomst zag, behalve dan in de toekomst van hun bankrekening.

Het was in deze depressie, dat enkele leidende figuren hun nationale trots herwaardeerden en besloten het land nieuw leven in te blazen. Een nieuwe beweging ontstond, het Comité ter Verdediging van Nationale Belangen", dat sterk nationalistisch en anti-communistisch is georiënteerd en als belangrijkste doeleinden stelt: een dam op te werpen tegen het opkomende rode getij en een zuivering van het bestuursapparaat door te voeren. Twee elkaar bestrijdende niet-communistische partijen, geschrokken van de communistische verkiezingswinst besloten voorts tot fusie (!) over te gaan in de „Laotische Volkspartij".

Waarschijnlijk onder drang van deze nieuwe beweging trad Souvanna Phouma in augustus 1958 af. Hij werd opgevolgd door de anti-communistische Phoui Sananikone. De twee rode ministers werden uit het kabinet gewipt. Sananikone, gesterkt door de nieuwe groepen waarin belangrijke militaire en civiele autoriteiten zitting hebben, ging spoedig over tot het offensief tegen de communistische infiltratie die zich de afgelopen jaren in alle sectors had voorgedaan en tegen de misstanden die tijdens voorgaande regeringen waren ontstaan. Om grotere zeggenschap te krijgen verzocht hij het parlement om bijzondere volmachten voor een jaar. Die kreeg hij met ingang van 1 januari van dit jaar. Een van zijn eerste maatregelen was de lang noodzakelijk geworden geldsanering en het begin van de landhervorming.

Met groeiende wrevel werd deze ontwikkeling bij de noorder- en oosterburen gevolgd. Laos was zo prachtig op weg om zichzelf een prooi te laten worden van het communisme en nu scheen het optreden van Sananikone een einde te maken aan dit proces. Men onthield zich voorlopig van openlijke actie, doch bereidde zich op alles voor. De nog steeds niet geintegreerde Pathet Lao-troepen kregen via rode agenten de instructie nimmer akkoord te gaan met verplintering van hun eenheden en verder paraat te zijn.

Op 11 februari 1959 verklaarde de Laotische regering niet langer prijs te stellen op de activiteiten van de Geneefse controlecommissie (die sinds juli van het vorige jaar niet meer had vergaderd), aangezien volgens de regering aan alle voorwaarden van de conferentie van Genève was voldaan en een langer handhaven van de commissie een inbreuk op de soevereiniteit van Laos zou zijn.

Laos stelde zich als lid van de UNO van die datum af onder direct gezag van de wereld-organisatie Kort voor deze verklaring had de regering van Laos melding gemaakt van de infiltratie van tweeduizend Vietminh-agenten in het grensgebied tussen Laos en Noord-Vietnam. Naar deze klacht werd — net zo min als naar vele andere klachten — een onderzoek ingesteld door de commissie. Een week na de „uitwijzing" van de commissie kwam het communistische propaganda-apparaat in actie. Peking beschuldigde de Verenigde Staten van inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van Laos en nog veel meer; Laos liet toe dat achtergebleven nationalistisch-Chinese troepen vanuit Laos spionage- en sabotage-acties ondernamen in de Chinese grensgebieden; Peking [illegible] een herleving van de controle-commissie. zich wel realiserend dat haar vertrek tevens het einde betekende van de laatste internationale erkenning van de communistische minderheid in Laos en dat de regering in Vientiane nu kon handelen zoals haar goed dunkte.

Dat deed zij dan ook. Aan het jarenlang koortsende gezwel van de recalcitrante Pathet Lao-troepen besloot premier Sananikone een einde te maken. Op 11 mei van dit jaar werden de bataljons door regeringstroepen omsingeld en van alle aanvoer afgesloten. Een bataljon gaf zich na 48 uur over. Het andere doorbrak de omsingeling en week uit naar de oostgrens met het bevriende communistische Vietnam. De regering liet tegelijkertijd prins Souvanouphong en andere rode leiders huisarrest opleggen. Zij werden beschuldigd van verraad wegens hun collaboratie met een „buitenlandse mogendheid". Duidelijk werd hier Noord-Vietnam bedoeld. Het communistisch partijblad werd verboden en andere communistische activiteiten gekortwiekt.

Peking en Hannoi herstelden zich na vijf dagen van deze laatste verrassende ontwikkeling. Toen werd het propagandageschut van zwaar kaliber in stelling gebracht met „tienponders" aan leugens en dreigementen. Hieruit bleek dat zij de zuiver interne Laotische zaak tot een internationaal probleem wilden opblazen om: a. de communisten in Laos weer in het zadel te helpen en b. de internationale aandacht voor de komende topconferentie te verstoren en naar het oosten om te buigen. De campagne moest ook de subversieve activiteiten overstemmen, welke vanuit Noord-Vietnam werden voorbereid. Vier dagen na de overgave van het Pathet Lao-bataljon en de vlucht van het andere, meldden Peking en Hannoi „zware vuurgevechten" aan de grens, tussen „patriotten" en de door „Amerikanen aangevoerde reactionaire troepen". die de „vrijheidsstrijders vermoorden".

Niemand kwam erg onder de indruk van het rode propagandistische spervuur behalve premier Nehroe van India die zijn bezorgdheid te kennen gaf en aandrong (in correspondentie aan Engeland, Rusland en Canada) op het doen herleven van de controlecommissie.

Gewapende actie.

Dezelfde commissie, die na vijf jaar niet had kunnen bewerkstelligen dat de Pathet Lao werd geintegreerd; die niets had kunnen doen aan de verborgen wapenvoorraden van deze rode sabotagetroepen in de noordelijke provincies; die geen invloed kon uitoefenen op de uitgeweken communisten van Laos die in Noord-Vietnam en Thailand op een teken van Hannoi wachten voor de terugkeer naar Laos; die evenmin iets had kunnen doen aan de enorme opbouw van de strijdkrachten in Noord-Vietnam met Chinese en Russische steun, noch aan de bouw van vliegvelden bij Dien Bien Phoe aan de route naar Laos; de commissie die werkloos had moeten toezien hoe de potige jongens van de communistische partij met leugenpropaganda, haatcampagnes, dreigementen en „lichamelijke overreding" de stemmen voor de verkiezingen hielpen bijdragen.

De machteloosheid van de commissie beu, reageerde de regering van Laos terecht met een scherpe afwijzing van de wederinvoering van de commissie. Toen dus bleek dat deze laatste legale poging om erkenning van de communisten mislukte, moest Hannoi tot krachtiger daden overgaan. Die lieten niet lang op zich wachten.

Noord-Vietnam bracht al die jaren zorgvuldig in reserve gehouden wapenen in stelling. Namelijk, de resterende Pathet Lao-keurtroepen, de geharde rimboevechters in de twee noordelijke provincies Sam Neua en Phon Saly die slechts hun verborgen wapenvoorraden dienden op te graven, de in Vietnam geschoolde politieke agenten en — voorzover voorradig — de uit Laos uitgeweken communisten. Het politieke voordeel van deze wapens was, dat praktisch geen enkele Vietnamees behoefde te worden ingezet en dus formeel ook nooit sprake kon zijn van een invasie.

Eind juli werd de actie ingezet. terwijl Ho Tsji Minh in Rood-China overleg pleegde met zijn grote kameraden. Tot nog toe schijnt alles volgens rode verwachting te verlopen. De communisten in het noorden zijn de vijandelijkheden begonnen met als doel. de twee provincies Sam Neua en Phong Saly in te palmen. Dit hoeft geen moeilijkheden op te leveren omdat de bevolking daar weinig anders dan het communistische bewind heeft meegemaakt en door familiebanden sterk verbonden is met de grensbevolking in Vietnam. Een deel van deze rebellen is naar het westen, getrokken in de richting van de koninklijke residentie Loeang Prabang en de hoofdstad Vientiane. Een ander deel van hen trekt naar het zuiden om contact te maken met het overgebleven bataljon van de Pathet Lao. De uitgeweken communisten in Thailand zijn de grens overgegaan om zich te hergroeperen en te trachten Laos op de smalle strook in de vallei van Cadinh door midden te snijden en te isoleren van het zuiden.

De acties houden enkele mogelijkheden in. Wellicht kan reeds thans het oude doel worden bereikt van de verovering van geheel Laos. Lukt dat niet, dan moet men zoveel mogelijk gebied zien te veroveren, de bevolking in die gebieden zo snel en doeltreffend mogelijk laten indoctrineren.

Ingeval de UNO tussen beide komt willen ze de veroverde stellingen behouden en vanuit die posities een tweede „Genève" forceren met erkenning dus van de communisten en de door hen veroverde gebieden. Het verder uithollen van het dan overgebleven vrije Laos is een kwestie van korte duur .Dit alles moet dus worden bereikt, zonder dat er een Chinese of Noord-Vietnamese soldaat aan te pas komt. Voorwaar een knappe strategie die eerder met succes is toegepast, en waarop het Westen slechts een aarzelend antwoord heeft kunnen vinden. Een antwoord dat zowel een politiek als militair aspect heeft.

Het politieke antwoord heeft de regering van Laos reeds gegeven: onder geen beding een tweede „Genève", dat wil zeggen, een van buitenaf opleggen van voorwaarden voor de oplossing van een intern politiek probleem. Wel kan de UNO waarnemers zenden om vast te stellen, wat er waar is van de communistische beschuldigingen. De communisten zijn daar natuurlijk tegen omdat zo'n onderzoek de leugenachtigheid van de beschuldigingen zou vaststellen, en daardoor ieder excuus voor interventie van China of Noord-Vietnam zou komen te vervallen.

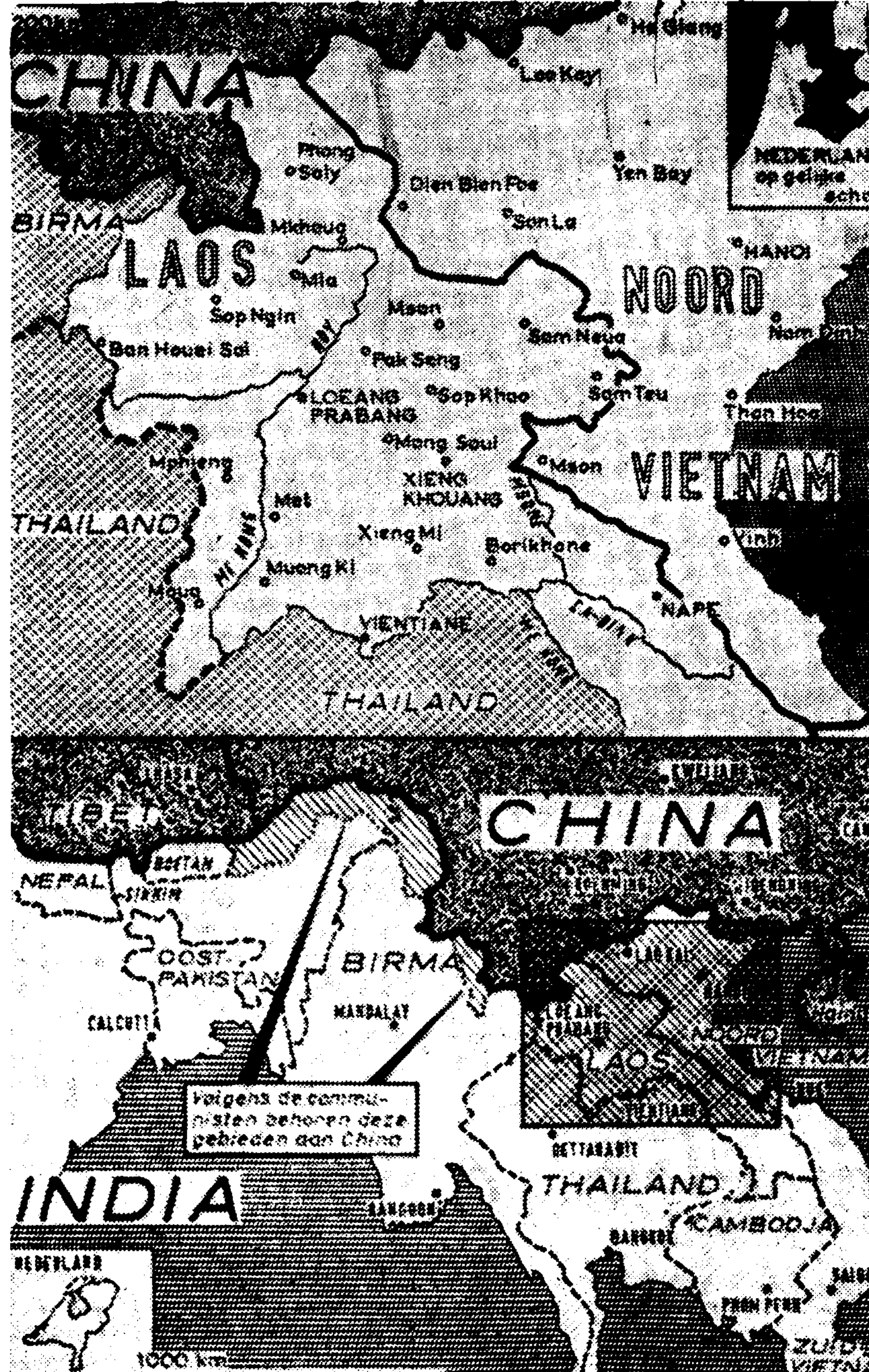
Maar daarmee is de binnenlandse situatie nog niet gered. Laos heeft behalve een verdere opbouw van de economische basis ook nodig, een sterk en geoefend politieleger, dat de rebellen aan kan. Die voorwaarde kan nu worden vervuld dank zij de nieuwe aanvullende hulp van de Verenigde Staten. Halsoverkop zijn de Fransen in samenwerking met een honderdtal Amerikanen nu begonnen met de opleiding van de regeringstroepen. Was dit sinds 1954 begonnen dan had wellicht het drama van vandaag zich niet voorgedaan. Want militair gezien maakt de situatie in Laos de indruk van een poppenkast. In de communiqué's worden termen gehanteerd als „vuurgevechten", „front", „heroveren", regimenten" en dergelijke. Maar wat objectieve waarnemers tot dusverre hebben kunnen vaststellen is dat er tientallen doden zijn gevallen tengevolge van schermutselingen onder dwang en individuele moed rond Sam Neua, dat er van een front eigenlijk geen sprake is aangezien er verspreide kleine junglegevechten plaatsvinden waarbij de scherpschutter die per dag op een handjevol rijst kan leven en wiens gevaarlijkste wapen het mes is, de hoofdrol vervult. Met heroveren wordt waarschijnlijk bedoeld dat militaire posten die verlaten werden bij de eerste waarneming van rebellen, enkele dagen later door een regeringspatrouille leeg aangetroffen en weer bezet werden. Er is slechts sprake dus van kleine incidentele schermutselingen in een gebied dat enkele provincies van Nederland beslaat.

Men heeft de hoop gevestigd op de eenheden in de grote steden waarvan verwacht wordt dat die terug zullen slaan. Zij hebben dat bewijs echter nog niet kunnen leveren, doch dat komt wel als de rebellen Sam Neua Loeang Prabank, Vientiane en andere grote steden bereiken.

Er is een kans, dat zij hun energie voorlopig niet verknoeien aan het veroveren van deze sterke militaire posten maar zich eerst zullen concentreren op hun zuiver propagandistisch doel: de indoctrinatie van de bevolking en vervolgens naar de succesvolle voorbeelden in China en Noord-Vietnam — een volksleger op de been zullen brengen voor het grote offensief, wellicht reeds in oktober als het droge seizoen intreedt. De nabije toekomst zal dit leren, evenals het antwoord geven op de vraag of de westerse hulp op tijd is gekomen. Maar het eerste schot om de grote slag in Laos moet nog worden afgevuurd....

H. C. BEYNON

Bovenstaand artikel verscheen in DE VOLSKRANT van de hand van H. C. Beynon. In verband met de huidige spanningen in dit gebied hebben wij het artikel overgenomen.

Amerika beschuldigd van steun aan Duvalier

De Cubaanse ambassadeur in Haiti, Antonio Rodriguez Echazabal heeft de regering van de Verenigde Staten ervan beschuldigd de „tiran" François Duvalier, de president van Haiti, te steunen. De economische toestand in Haiti noemde hij „catastrofaal".

Rodriguez Echazabal, die de behartiging der Cubaanse belangen in Haiti aan Mexikaanse diplomatieke functionarissen overliet en zondag voor „overleg" met de revolutionaire regering te Havana terugkeerde, zei. dat de regering van Duvalier „slaafs de opdrachten en richtlijnen van de Amerikaanse ambassade opvolgt". (In een vroegere editie berichtten wij reeds, dat de betrekkingen tussen Haiti en Cuba verbroken waren. Officieel schijnt dit nog niet gebeurd te zijn. — red.) Hij verweet de Amerikaanse ambassadeur te Port-au-Prince, Gerald Drew, geen gelegenheid te hebben laten voorbij gaan om van zijn steun te doen blijken aan het tirannieke bewind in Haiti

Rodriguez Echazabal verzekerde dat de recente invasie van Haiti niet is onderdrukt, zoals de Haitiaanse regering beweerde, en dat het verzet van de tegenstanders en de invallers tegen Duvalier in het zuiden van het land doorgaat. Hij verweet de Amerikaanse militaire missie in Amerikaanse vliegtuigen Haitiaanse officieren naar de gevechtslinies te hebben vervoerd en radio-faciliteiten aan de troepen van Duvalier beschikbaar te hebben gesteld. Rodriguez Echazabal beschuldigde ook Generalissimo Rafael Trujillo ervan Duvalier onverholen te steunen en volgens de Cubaanse diplomaat zou er tussen Duvalier en Trujillo een geheime overeenkomst voor wederzijdse hulp bestaan.

—■—

—. In midden-Japan zijn zeven mensen om het leven gekomen en vijfenveertig gewond als gevolg van overstromingen veroorzaakt door stortregens. Volgens de politie zijn er bovendien nog veertien vermisten.

Wie voert de regie in Laos?

Nu de besprekingen van presid[ent] Eisenhower in Europa pas begonnen zijn. is het misschien goed e[en] ogenblik stil te staan bij e[en] vraagstuk, dat naar alle waarschijnlijkheid volgende maand een n[og] grotere actualiteit zal krijgen d[an] het nu reeds heeft. Handelt communistisch China met zijn agita[tie] tegen Laos en de Indische grensst[aten] min of meer op eigen hout[je] of geniet het de volle instemmin[g] van de regering van de Sovjet-Unie? Deze vraag is de Amerikaanse president aan de vooravond v[an] zijn reis naar Europa tijdens e[en] persconferentie in Washington voorgelegd en hij heeft daarop [ge]antwoord, dat naar zijn mening een land zo groot als continentaal China niet vanuit Moskou kan worden beheerd. Betekent dit, dat [hij] heeft afgezien van een eerder d[oor] hem aangekondigd voornemen [om] tijdens zijn komende besprekingen met premier Khroesjtsjev ook [de] kwestie-Laos te berde te brengen?

Vermoedelijk niet. Van Amerikaanse zijde is immers herhaaldelijk [de] mening verkondigd, dat prem[ier] Khroesjtsjev een zeer matigen invloed kan uitoefenen op [zijn] geestverwanten in Peking. Maar [de] uitspraak van Eisenhower duidt wel op, dat hij niet zonder meer [be]reid is aan te nemen, dat zijn t[oe]komstige gast met opzet de sp[an]ningen in Laos en aan de gren[s] van Indië heeft verwekt. Hij [laat] ruimte voor de veronderstelling dat Peking zijn eigen spel speelt [en] eventuele Russische adviezen [niet] afwacht.

Als men deze veronderstelling [een] ogenblik overneemt, rijst dade[lijk] de vraag, wat de Chinese communisten dan precies in het sch[ild] voeren. Ook daarop is het antwo[ord] al gegeven: China zou achterd[ocht] koesteren tegen een Amerikaans-Russisch tête-à-tête en het zou [met] zijn militaire acties ofwel de ent[ente] van Khroesjtsjev in Washington willen bederven of hem dwin[gen] in zijn gesprekken met Eisenhower recht te doen wedervaren aan [de] belangen van communistisch China. Ook zou de actie in Laos [be]doeld kunnen zijn om de binnenlandse aandacht af te leiden van ernstige tegenslagen die de pl[an]economen rapporteren.

Niet iedereen in Amerika of [el]ders in de westelijke wereld d[enkt] hier precies zo over. Men wijst in dit verband op, dat de communistische infiltratie in Laos goed begonnen is, nadat Khroesjtsjev begin juli had vernomen, [dat] Eisenhower hem eventueel wel willen uitnodigen. Omstreeks [de] zelfde tijd heeft hij Ho Tsji M[inh] de president van het communistische Noord-Vietnam en als zod[anig] de afdelingschef, die is belast [met] de Laotiaanse „opstand", een [min] of wat op bezoek gehad. Toen [de] Amerikaanse uitnodiging reeds [vas]te vorm had aangenomen, dre[igde] Peking zo ongeveer met een [derde] wereldoorlog, als niet onmidd[ellijk] de 150 Amerikaanse instructeurs [uit] Laos verdwenen. En tenslotte [liet] de Russische regering verklaring doen afgeven, waaruit een nau[welijks] verholen steun voor het st[and]punt van Noord-Vietnam en communistisch China sprak. De westelijke waarnemers, die niet d[enken] zoals Eisenhower, trekken hie[ruit] de conclusie, dat Moskou en Peking op het ogenblik volkomen sam[en]spannen en dat Khroesjtsjev [re]eds nu schromelijk misbruik maakt [van] de gastvrijheid, die de Amerikaanse president hem aanbiedt; maar het dient gezegd — iets anders [had]den zij van de Sovjet-premier niet verwacht.

Vermoedelijk doen degenen [die] deze laatste hypothese aanhangen de gecompliceerdheid van de in[ter]communistische betrekkingen enig onrecht aan. Anderzijds [zou] het ook bepaald een sensatie [zijn] indien zou blijken, dat communistisch China rechtstreeks inga[at te]gen de verlangens van Mo[skou].

Het is niet zo, dat het marxisme-leninisme een soort universele [wonde]rubalsem is, die de wrijvingen [tus]sen nationale eenheden verzacht [of] wegneemt. De kwestie van de „volkscommunes" heeft, om [maar] iets te noemen, wel anders ge[leerd]. Maar evenmin is het zo dat [Mao] Tse-toeng alleen maar de k[wade] genius is, die de vredespogingen van de nobele Khroesjtsjev wil [ver]ijdelen. Zij zijn allebei communisten, die heel bepaalde denkbeelden koesteren over de toekomst v[an] ze aarde. Het staat president [Eisen]hower, als hij straks de kw[estie] Laos aanroert, natuurlijk vrij [zijn] Russische gast om diplomatieke [re]denen „the benefit of the doubt" [te] laten, maar hij zal stellig bedenken dat Khroesjtsjev voor de A[meri]kaanse idealen even weinig s[ympa]thie en eerbied koestert a[ls Mao] Tse-toeng. Het zal daarom b[ijdra]gen tot het realisme in de co[nver]satie, indien de Amerikaanse [presi]dent een energieke poging d[oet vast] te stellen, in hoeverre de Ru[ssische] regering is betrokken bij de g[ebeur]tenissen in Zuid-Oost Azië [en in] hoeverre zij daarmee inst[emt]. In afwachting van het re[sultaat] dier verkenning is het toe[te jui]chen dat Laos door de V.S. [in snel] tempo wordt versterkt.

Oliedirekteur Mingus opende reeks instruktieve radioprogramma's

Oranjestad. — De Lago Oil & Transport Co. heeft besloten wekelijks via de drie arubaanse zenders een radioprogramma te verzorgen, dat behalve muziek steeds een boodschap zal bevatten van een det direktieleden over de verschillende aspekten van de olie-economie. De uitzendingen reeks werd geopend met een toespraak van de heer O. Mingus.

Na een korte inleiding zei de heer Mingus onder meer:

„Het is een gelukkige samenloop van omstandigheden, dat wij onze nieuwe serie programma's beginnen op ongeveer hetzelfde tijdstip waarop de olie industrie haar honderdjarig bestaan viert. Op 27 augustus was het precies honderd jaar geleden, dat Edwin L. Drake, met zijn onhandig gebouwde boorinstllatie de weg opende voor de opspuitende zwarte ruwe olie. Het was de eerste keer dat de mens door steenlagen heen boorde op zoek naar Olie, en deze ook vond. Zijn volharding en uiteindelijk sukses vormden het begin van een enorme industrie, die zeer grote invloed heeft uitgeoefend op de levenswijze van de mens gedurende de afgelopen eeuw. In vele landen ter wereld neemt de olieindustrie een belangrijke plaats in, zo ook op ons eiland Aruba.

Maar ik wil niet over de invloed van de olie op economisch gebied spreken. Vanavond niet, misschien op een andere avond. Wat ik vanavond wil doen, is iets vertellen over de twee mannen wiens vastberadenheid en moed, en vertrouwen in de olie een kleine honderd jaar terug, de stoot gaven aan de industrie, die heden van zoveel belang voor ons is.

Drieduizend bewoners

Honderd jaar geleden woonden er slechts 3,000 mensen op Aruba. Arubanen verzorgden bescheiden boerderijtjes, hielden schapen en geiten, en leidden een eenvoudig en landelijk leventje zonder zich veel aan te trekken van het vele gepraat over gouddelverij. Rond Titusville in Pennsylvania, was dat ook zo. Mensen, die zich daar hadden gevestigd, hielden zich bezig met hun boerderijtjes, verzorgden hun koeien en paarden, en over het algemeen maakten zij zich ook niet druk om de man met lomde broekspijpen die steeds maar gaten boorde naar olie.

Deze was Edwin L. Drake die steeds gekleed was in wijde broekspijpen, en lange jas en een hoge hoed op had. Hij wordt in dienst genomen door James M. Townsend, een bankier uit het oostelijkdeel van de Verenigde Staten, die hem opproeg, in de omgeving van Titusville door boringen naar olie te zoeken. Hier sijpelde soms de zwarte, kleverige massa naar de oppervlakte. Drake had geen ondervinding op oliegebied en, wat erger was, ook niet op het gebied van boringen. Hij was treinkondukteur van beroep. Er wordt zelfs beweerd, dat hij eerst van plan was om met schop en piek te graven. Hij kwam er echter spoedig achter, dat dit niet zo bijster afdoende zou zijn. Zijn volgende stap was het in dienst nemen van William A. Smith, smid en puttengraver. Smith — die bekend stond als Oom Billy — vervaardigde de onderdelen en hielp Drake de boor installatie opzetten.

Weinig opzienbarend gebeurtenis.

De mannen begonnen te boren. Op een diepte van negen-en-zestig en een halve voet stootten zij op olie, maar het was geen opzienbarende gebeurtenis. Het ging zo. Drake en Smith bereikten negen-en-zestig en een halve voet op een zaterdagmiddag toen zij zich reeds klaar maakten voor het genot van hun rustdag de zondag. Smith en zijn zoontje kwamen zondagmiddag terug, om te kijken hoe het met de boorinstallatie stond. En toen zagen zij dat de zwarte, glanzende massa door de steenlaag naar de oppervlakte was gerezen. De olieindustrie was geboren. Alhoewel de eer niet ALLEEN Drake toehoort wordt hij toch beschouwd als de eerste man die door een steenlaag, naar olie heeft geboord en deze ook vond.

Er bestond in 1859 een zeer ruime markt voor olie. Walvisolie en door steenformaties gesypelde olie waren duur. De groeiende industrie in de Verenigde Staten had smeermiddelen nodig. En zelfs Dr. Samuel Kerr, de drogist uit Pittsburgh, had ruwe olie nodig om te verkopen onder het predicaat: „Petroleum oftewel Aardolie — Het Wonderbaarlijkste Geneesmiddel Aller Tijden."

Productie: tien barrels per dag

De bron van Drake produceerde van acht tot tien barrels per dag. Zoals U weet is één barrel gelijk aan ongeveer 160 liters. Deze eerste bron werd gevolgd door nog vier-entwintig andere in slechts enkele maanden tijds en de eerste olie boom was begonnen. Een jaar later waren er 61 raffinaderijen in Pennsylvania. Sommige van deze installaties konden tussen de vijftien en de vijf-en-twintig barrels per dag verwerken.

De grootsten bereikten nog wel 208 barrels per dag. Honderd jaar geleden was dat een reusachtige hoeveelheid. Tegenwoordig produceert de Lago 200 barrels in ongeveer 40 sekonden. Ja, waarachtig. In 1860 had een grote raffinaderij een hele dag nodig om te produceren wat de Lago tegenwoordig in 40 sekonden doet. Fantastisch.... vind U niet? Dat is het ook. En tezelfder tijd geeft het een duidelijk beeld van de grote vlucht, die de olieindustrie in een betrekkelijk kort tijdsverloop heeft genomen.

Duizenden boorinstallaties

Drake en Oom Billy Smith konden in die tijd nooit gedroomd hebben dat, door het welslagen van hun olieboringen, zij een industrie begonnen waarvan de groei, mogelijkheden, konkurrerende aard, technische ontwikkeling en invloed op de levensstandaard en levenswijze, fantastische afmetingen zou aannemen. Het is inderdaad een eeuw van vooruitgang geweest. Als opvolgers van die ene houten boorinstallatie bij Titusville, liggen thans duizenden en duizenden torenhoge boorinstallaties verspreid over het oppervlak der aarde, in oerwouden, meren, woestijnen, vlakten, bergen en in de poolsneeuw. Van een handvol distilleer eenheden met een distilleer kapaciteit van 15 tot 200 barrels per dag, omvat de olieindustrie nu tientallen grote raffinaderijen, verspreid over de gehele wereld.

Gedurende meer dan drie kwart van de eeuw van vooruitgang in de olieindustrie, heeft onze moeder maatschappij haar bijdragen tot de ontwikkeling daarvan geleverd. Gedurende meer dan één kwart eeuw heeft de Lago een belangrijke rol gespeeld op de wereldoliemarkten. Velen van U, luisteraars, zijn direkt bij de industrie betrokken, hetzij als werknemer of als gezinsleden van werknemers. Wij zijn er allemaal bij betrokken, omdat de Lago en Aruba één zijn. Wij maken deel uit van een dynamische industrie. Zij heeft op grootse wijze bijgedragen tot een beter leven voor ons allen. Wij mogen er trots op zijn, deel van de olieindustrie te zijn en met vertrouwen gaan wij de volgende eeuw van vooruitgang in.

Programma Radio Kinderkoor

Oranjestad. — Vrijdagmiddag om zes uur zullen de kinderen van het radiokoor, onder leiding van Rien Hasselaar via radio Kelkboom een nieuw papiaments liedje in studeren. Het is

„Zoja, bo kier zoja, zoja Bernadin!
(2 maal)
Ariba'un seru mi kier ta
Ariba'un seru mi kier ta.
Ariba'un seru mi kier ta,
Pa mi mira bon.
Chupa, bo kier chupa, chupa
lollipop." (2 maal).

En dan repeteren wij:
„Ik voer laatst over zee". (Debutant Mirjam Piña).
„De kleine dirigent" (Marieke Vernooy).

Het koor kan nog een vijftal nieuwe jongens en meisjes gebruiken. Wie mee wil doen moet dinsdag om vijf uur bij het Cultureel Centrum komen.

„Periode van nationale rouw"

Vijf leden van het Amerikaanse congres — drie democraten en twee republikeinen — hebben voorgesteld dat er tijdens het verblijf van de Russische premier in de Verenigde Staten een periode van nationale rouw zal worden afgekondigd „voor de slachtoffers van de communistische terreur".

Tweede jaarlijkse speer- en sleepvis-wedstrijden

Oranjestad. — De Tweede Jaarlijkse Speer- en Sleepviswedstrijden in de Nederlandse Antillen zullen van 12 tot 15 november gehouden worden in de wateren rondom het eiland Aruba. Zoals bekend mag worden verondersteld, werd enige tijd geleden besloten om de Antillen jaarlijkse viswedstrijden met een internationaal karakter te houden. Deze wedstrijden zouden telkenjare op een ander eiland van de Nederlandse Antillen worden gehouden en thans is Aruba aan de beurt.

De Speer- Sleepviswedstrijden werden uitgeschreven door het Nederlands-Antilliaanse Organisatie Comite. Op het eiland Aruba zijn de voorbereidende werkzaamheden toevertrouwd aan een werkcomite, waarin zitting hebben de heren M. Kuiperi, hoofd van het Arubaanse toeristkantoor, voorzitter; D. Oduber, Ondervoorzitter; W. W. Chai, sekretaris; Harold Oduber, penningmeester. Overige leden van het werkcomite zijn de heren Edwin de Cuba, Mike Hagedoorn, Holmo Henriuez, Ernesto Arends, C. W. G. Schotborgh, Havenmeester Beaujon, Dr. Holzberger en Nick Ecury als contactman met de pers.

Programma

Volgens een voorlopig opgesteld programma zal de officiele opening van het tournooi plaatsvinden op 12 november om 7.30 n.m. met een cocktail, aangeboden door het Bestuurscollege van Aruba. Bij deze gelegenheid worden de deelnemers voorgesteld.

Op vrijdag, 13 november zullen de sleepvissers reeds om 4 uur in de morgen uitvaren. Voor de speervissers beginnen de wedstrijden om 6 uur in de ochtend. De sleepvissers moeten uiterlijk om 2 uur n.m. binnen zijn en de speervissers om 3 uur.

De volgende dag, zaterdag, 14 november kunnen de slepers wederom van 4 uur in de morgen tot 2 uur n.m. hun geluk beproeven. De speervissers trekken er dan weer op uit van 6 uur 's morgens tot 3 uur 's middags. Zaterdagavond wordt een vrije avond voor de deelnemers.

De internationale viswedstrijden worden op zondag, 15 november, besloten met een barbecue, aangeboden door het Nederlands-Antilliaanse organisatie comite. Gedurende deze feestelijkheid zullen de prijzen worden uitgereikt.

Deelnemende Landen

Aan de volgende landen werden reeds uitnodigingen gezonden om vertegenwoordigende ploegen te sturen: Colombia, Cuba, Dominikaanse Republiek, Panama, Puerto Rico, De Verenigde Staten, Venezuela, Aruba, Bonaire en Curaçao. De gasten zullen worden ondergebracht in de Aruba Caribbean Hotel, dank zij de welwillende medewerking van de direktie.

De organisatoren van de internationale viswedstrijden zijn er van overtuigd dat de Sleep- en Speerwedstrijden op het eiland Aruba zo kort na de opening van de eerste resort-hotel op dit eiland er toe zullen bijdragen Aruba meer bekendheid te geven in het buitenland en het toeristenverkeer gunstig zal beinvloeden.

Nieuwe E.H.B.O.-cursus

Oranjestad — De Koninklijke Nederlandse Vereniging voor Eerste Hulp bij Ongelukken, Afdeling Aruba, organiseert wederom een cursus EHBO, opleidende tot het verkrijgen van het eenheidsdiploma EHBO,

De cursus bestaat in totaal uit 26 lessen en wordt iedere maandagavond van half acht tot half tien gegeven in een der lokalen van de Bovenbouw van het Dominicuscollege te Oranjestad. De cursus staat onder leiding van P.C. Harting, arts. De eerste cursus-avond vindt plaats op maandag 21 septetember 1959. Opgaven voor deze cursus dienen schriftelijk te geschieden bij de Heer W. van der Velde, Sabana Blancoe 24 vóór 17 september 1959.

Het cursusgeld bedraagt vóór de gehele cursus fl. 25.—.

Gezien het toenemend aantal ongelukken lijkt een aanbeveling tot het volgen van een cursus in de EHBO niet overbodig om zodoende bij ongevallen de helpende („gediplomeerde") hand te kunnen bieden.

—•—

Lord Catto, die van 1944 tot 1949 gouverneur van de bank of England was, is op 80-jarige leeftijd in zijn woning nabij Londen overleden. Hij begon zijn loopbaan als kantoorbediende.

Arubaans oratorium-koor gaat weer studeren

Oranjestad. — Iedere muziekliefhebber zal zich de mooie concerten herinneren van het Arubaans Oratorium Onder de vakkundige leiding van de familie Hasselaar werd dit koor twee jaar geleden opgericht en het zag kans om in de korte tijd van zijn bestaan reeds twee zeer mooie concerten te geven.

Zo denken velen nog terug aan het prachtige Oratorium Judas Maccabeus waarin letterlijk iedereen op Aruba die kon spelen of zingen mee deed. En ook het laatste concert dat toen samen werd gegeven met de Arubaanse Operette voor kinderen: „E Prinses di Guadarikiri", was een groot succes.

In verband met het verlof van de familie Hasselaar heeft het koor drie maanden niet gerepeteerd. En vanzelfsprekend hebben de heer en mevrouw Hasselaar in Holland lang gezocht naar goede muziek voor een volgend concert. Zij zijn hier goed in geslaagd, zodat de koorleden weer met groot genoegen zullen gaan repeteren. Voor de liefhebbers van goede en mooie muziek zal er weer veel te genieten zijn. Zo staan er op het programma een Cantate van Handel, „Ode on St. Cecilia's Day", het beroemde „Laudate Dominum" van Mozart en tenslotte een prachtige mis van de componist Schubert.

Het Arubaanse Oratorium Koor is altijd een gezellig koor geweest, waar een ieder zich thuis voelde. Arubanen en Hollanders, Surinamers en Engelssprekenden hebben er steeds onder de deskundige leiding van de familie Hasselaar hun stem op de goede manier leren gebruiken. En daar het koor zich niet bezig houdt met amusementsmuziek, doch alleen muziek van grote componisten zingt, zullen de echte muziekliefhebbers ook zeker weer komen.

Op *maandagavond, 7 september* zal om 8uur in het *Cultuur Centrum* weer de eerste repetitie gehouden worden. Alle leden worden dan ook weer verwacht. Maar voor nieuwe leden is er ook gelegenheid zich aan te melden. Laat niemand verzuimen zijn stem te geven aan het prachtige culturele werk van het *Arubaans Oratorium Koor.*

Arubaanse Cameraclub

Oranjestad. — Op de laatst gehouden werkvergadering van de Arubaanse Cameraclub werden de ingezonden foto's als volgt beoordeeld:

A klasse, met werkopdracht „Gebouwen". 1. T. Carpay, 2. Bergen.

B-klasse, eveneens met werkopdracht „gebouwen" 1. de heren Kerstens en Huisman, die een gelijk aantal punten kregen.

De eerstvolgende werkvergadering wordt gehouden op 22 september. Opdracht is: Portret in kleuren.

Werkzaamheden aan bunkerstation begonnen

Oranjestad. — Men is druk doende met het verder uitwerken van de plannen voor de bouw van het grote bunkerstation, dat gebouwd zal worden bij de haven van Oranjestad.

Het terrein is reeds uitgezet. Het station komt rechts van de nieuwe boulevard te liggen, op het terrein, direkt na de bocht in de weg bij DOW.

Naar wij vernemen bestaat er in internationale scheepvaartkringen grote belangstelling voor dit projekt. Beroepsconsuls van grote mogendheden zouden namens hun regeringen, die weer handelden op verzoek van grote reders, inlichtingen hebben gevraagd.

Sinds enkele jaren geleden Lago de mogelijkheid openstelde om in de haven te bunkeren door middel van een klein tankschip is het verkeer al aanzienlijk toegenomen Met het nieuwe bunkerstation mag een nog belangrijker toename worden verwacht.

Vooral de grote rederijen, die cruiseschepen naar het Caraibisch gebied sturen zouden horelijk zijn geinteresseerd om Aruba in hun vaarschema's op te nemen.

—•—

De Amerikaanse schrijver Tiffany Thayer, die bekend werd door zijn in 1930 gepubliceerde best-seller „Thirteen men", op 57-jarige leeftijd na een hartaanval te Nantucket in Massachusetts overleden. Hij is de auteur van een twintigtal romans. Zijn toneelstukken hadden op Broadway geen succes.

Zondag bedevaart naar Alto Vista

Oranjestad. — Zondag is het dan de grote dag voor de parochianen van St. Franciscus te Oranjestad, de dag van de jaarlijkse bedevaart naar Alto Vista. De pelgrims zullen zich om half vier des middags op de speelplaats van het St. Dominicuscollege verzamelen. Een zeer byzondere betekenis krijgt het gebeuren dit keer, doordat Z. H. E. Monseigneur Holterman zich bereid heeft verklaard om de stoet te openen en de gelovigen op Alto Vista toe te spreken.

Men verwacht dan ook een record aantal deelnemers. Daarom is van het grootste belang, dat een ieder de aanwijzingen van de politie strikt opvolgt. Men wordt dringend verzocht om niet op eigen gelegenheid naar Alto Vista te gaan, maar zich aan te sluiten bij de stoet.

De plechtigheden beginnen zodra de laatste bus op de bedevaartsplaats is aangekomen.

Zoals de traditie het wil, zal men rond de kapel gezamenlijk bidden en zingen.

Zij die nog intenties willen brengen worden verzocht deze zo spoedig mogelijk en in ieder geval voor Vrijdagavond af te leveren op de pastorie.

AGENDA ARUBA

Oranjestad: Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel.: 1233. Donderdag 3 september 1959.

Bioscopen:

De Veer 8.30 uur:
„Cry Terror" met James Mason-Rod Steiger-Inger Stevens. 18 jaar.

Rialto 8.00:
„Rock-a-bye-baby" met Jerry Lewis-Marilyn Maxwell-Reginald Gardiner Baccalonie Alle leeft.

Principal 8.00 uur:
„Undersea Girl" met Pat Conway-Mara Corday. 18 jaar.

Aurora 7.30 uur:
„Dunkirk" met John Mills-Richard Attenborough. Alle leeftijden.

Savaneta 7.30 uur:
„El Ciclon" (Spaans) met Flor Silvestre-Miguel Aceves Mejia. 18 j.

Nachtdiensten Botica's:
Oranjestad: Botica Aruba. Tel.: 1080
San Nicolaas: Botica Central. Tel.: 5006

Frans-Amerikaanse besprekingen verlopen naar wens

De Ver. Staten en Frankrijk zouden al grote vorderingen hebben gemaakt bij het uit de weg ruimen van hun geschillen inzake Algerije en de Navo.

Amerikaanse en Franse woordvoerders hebben na de besprekingen van Eisenhower en De Gaulle verklaard dat beide partijen tevreden zijn.

In officiële kringen wees men er echter op dat het beslissende onderhoud tussen beide staatslieden moet worden gehouden en wel in de loop van donderdag op het kasteel Rambouillet.

Diplomatieke waarnemers zijn van mening dat president Eisenhower na bij zijn enthousiaste ontvangst in Parijs en de inleidende besprekingen met De Gaulle tot de conclusie is gekomen, dat De Gaulle in Frankrijk aan het bewind moet blijven en dat een zo krachtig mogelijke steun aan Frankrijk in overeenstemming is met de Amerikaanse politiek van „Vooruitgang in de richting van de vrede".

China ontkent grensschendingen

De communistisch-chinese minister van buitenlandse zaken, maarschalk Tsjen Ji, heeft woensdag op een ontvangst in de ambassade van Noord-Vietnam verklaard dat de Chinese volksrepubliek nimmer grondgebied van andere staten heeft geschonden, waaraan hij toevoegde: „En wij zullen ook nooit schending van ons gebied toestaan".

Tsjen Ji noemde India niet bij name, doch waarnemers menen dat zijn verklaring slaat op de recente Indisch-Chinese grensincidenten.

De Chinese minister verklaarde dat de Chinese volksrepubliek altijd het standpunt heeft ingenomen dat internationale geschillen door vreedzame onderhandelingen uit de weg worden geruimd.

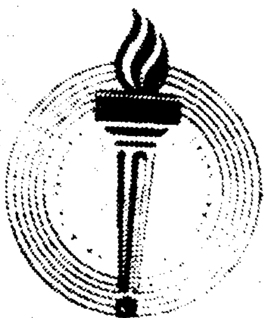
—■—

—. Onbekenden hebben in de basiliek van St Ulrich te Augsburg het graf van deze heilige, die duizend jaar geleden bisschop van Augsburg was, opengebroken en een gouden ring gestolen.

De Pan-Amerikaanse Spelen

BETO ADRIANA wint bronzen medalje voor Nederl. Antillen

Verenigde Staten slepen zo goed als alle prijzen in de wacht

Beto ... heeft bij het gewichtheffen op de Pan-Amerikaanse Spelen een bronzen medalje voor de Nederlandse Antillen in de wacht gesleept door in het zwaargewicht als derde te eindigen.

Een tweede bronzen medalje is de Nederlandse Antillen ontgaan, doordat José Flores op de derde plaats eindigde, doch het Pan-Amerikaanse Congres had bepaald, dat Flores buiten mededingen zou meedoen. Het totaal van Flores bedroeg 881 lbs. Een poging om het wereldrecord drukken te verbeteren, werd door Flores niet gehaald.

De bronzen medalje van Adriana zal waarschijnlijk de enige erepalm zijn, waarmee de Antilliaanse sportploeg uit Chicago terugkeert.

In atletiek vestigde Rebel een bijzonder goede prestatie door bij het discuswerpen als vierde te eindigen. Bij het kogelstoten werd Rebel nummer tien. Over de verrichting van Rebel in het kogelslingeren konden wij vooralsnog niet worden ingelicht. Zeker was echter, dat hij niet bij de eerste zes heeft behoord.

Hector Curiël's vierde plaats in de bantamgewichtklasse gewichtheffen behoorde samen met Rebels vierde prijs in het discuswerpen tot de beste Antilliaanse prestaties na het brons van Adriana.

BETO ADRIANA
...weer de grote man...

Alleen de Antilliaanse schermers hebben nog enkele wedstrijden voor de boeg, doch gezien de sterkte van andere deelnemende landen — in het bijzonder van Noord-Amerika — moet de mogelijkheid op sukses hier niet te groot worden geschat.

De Pan-Amerikaanse Spelen duren tot 7 september, „Labour-day" in de Verenigde Staten, waarop de sluiting zal plaats vinden. De wedstrijden worden dus voortgezet tot zondag 6 september.

Verdere uitslagen.

De Amerikaan John Kelly won *De Marathon* in 2 uur 27 min 54,2 sec., een nieuw record voor de spelen. Het oude stond op naam van de Argentijn Cabrera met 2 uur 35 min., tweede werd de Amerikaan James Green in 2.32.16,9 en derde de Canadees Gordon Dickson in 2.36.16.6.

Dyron Burleson (V. S.) zegevierde op de 1500 meter in 3 min. 49.1 sec. De Amerikaanse ploeg was in 46.4 sec. De sterkste op de 4x100 meter. Ook dit betekende een nieuw record voor de spelen. De ploeg van Venezuela werd tweede in 41.2 sec. en Brits-West Indië derde in 41.3 sec.

In het tennistoernooi ging de titel dames-dubbelspel naar de Mexicaanse combinatie Yolande Ramirez-Rose Maria Ryes. Het paar versloeg de Amerikaanse speelsters Althea Bibson en Karol Fageros met 6-8, 7-5, 6-1 in de eindstrijd.

De uitslag van de 1500 meter was:
1. Burleson (V.S.) 3.49.1
2. Grelle (V.S.) 3.49 9
3. Moran (V.S.) 3.50 1.

De uitslag van het hinkstapspringen luidt:
1. Da Silva (Brazilië) 15.90 meter
2. Stokes (V.S.) 15.39 meter
3. Sharpe (V.S.) 15 15 meter.

Het 19-jarige meisje Nancy Ramey, winnares van de zilveren medaille bij de Olympische spelen, heeft het wereldrecord *100 meter vlinderslag* dames verbeterd en gebracht op 1 minuut 9.1 seconde. Het oude record stond sedert 28 juni van het vorig jaar op haar naam met 1 min. 9.6 sec. Zij verbeterde het record tijdens de series. Even te voren evenaarde het 15-jarige Amerikaanse schoolmeisje Becky Collins het oude record (1.09.6) in een serie.

De Amerikaan Gary Tobian werd winnaar van het *nummer springen 3 meter plank* met 161.44 punten voor zijn landgenoten Sam Hall 160.08 pnt. en Robert Webster 148.90 meter.

De finale 200 meter schoolslag heren werd gewonnen door de Amerikaan William Milliken in 2 min. 43.1 sec. zijn landgenoot Kenneth Nakasone werd tweede, in 2.43.2. Het was een verrassing, dat deze twee zwemmers de grote favoriet, de Cubaan Manuel Sanguil naar de derde plaats verdrongen. Hij noteerde 2.44.3. De drie deelnemers bleven allen onder het record van de spelen (2.44.9).

De uitslag van de finale 100 meter schoolslag luidt:
1. Felis Farrell (V.S.) 56.3 sec.
2. Elton Follett (V.S.) 57.2 sec.
3. Williams Woolsey 57.6 sec.

4x100 meter estafette dames:
1. Ver. Staten 46.4 sec.

Speerwerpen:
1. Buster Quist (Ver. Staten) 70.50
2. Philip Conley (V.S.) 69 94
3. Al Cantollo (V.S.) 69.82 meter.

Medaljes

Tot dinsdag was de verdeling der

	goud	zilver	brons
Verenigde Staten	26	17	10
Argentinië	1	3	0
Mexico	1	1	1
Cuba	1	1	1
Chili	1	0	0
Br. West-Indië ..	0	3	5
Panamá	0	2	3
Canada	0	1	4
Perú	0	1	2
Venezuela	0	2	0
Puerto Rico	0	0	1
Brits Guyana	0	0	1

Een recente opname van wijlen Karel Lotsy.

Grote betekenis van KAREL LOTSY ligt in zijn werk als leider, organisator en pionier

Gistermiddag is op Driehuis-Westerveld het stoffelijk overschot van de heer Karel Lotsy, in leven een der grote figuren uit de nationale en internationale sportwereld, ter aarde besteeld.

Op zijn verlangen droeg de plechtigheid een zeer sober karakter. Ze werd slechts bijgewoond door de naaste familieleden, door de directieleden van de assurantiemaatschappijen Holland en Utrecht, en door enkele intieme vrienden uit de sportwereld, drie uit Nederland: de heren A. L. M. Schroeder, voorzitter van de KNVB; L. Brunt, seecretaris-penningmeester van de KNVB en P. C. van Houten, voorzitter van H.F.C., en een uit het buitenland: dr ir O. Barassi, bestuurslid van de F.I.F.A.

Er zijn in de aula geen toespraken gehouden. Een schoonzoon van de heer Lotsy, de heer A. van der Veen Meerstadt uit Alphen aan de Rijn, heeft met enkele woorden dank gezegd voor de blijken van deelneming.

Er waren tal van kransen, o.m. van de K.N.V.B., de F.I.F.A., de Italiaanse, Duitse, Curaçaose, Engelse, Engelse, Belgische en Zwitserse voetbalbonden, van de Middlesex Wanderers, van dr Peco Bauwens, voorzitter van de Duitse voetbalbond en van de heer Mordy Maduro, voorzitter van de Curaçaose Voetbalbond en bestuurslid van de F.I.F.A.

Talrijke functies

Talrijk zijn de functies, die door de heer Lotsy werden bekleed: voorzitter van H.F.C., voorzitter van de Dordtsche Voetbal Bond, voorzitter van de K.N.V.B., bestuurslid van De Zwaluwen, bestuurslid van de Corinthians, lid van de Technische- en Keuze-commissie van de K.N.V.B., lid van het Nederlands Olympisch Comité, bestuurslid van de F.I.F.A.

In al die functies hebben zijn geestdrift en „pushing power" stimulerend gewerkt.

De Olympische Dag was een idee van Lotsy, dat insloeg en vele jaren geld opbracht.

Karel Lotsy heeft zelf aktief aan sport gedaan. Hij voetbalde onder andere voor Haarlem, speelde cricket en heeft in Amerika aan baseball meegedaan. Hij speelde ook goed tennis en deed ook aan automobilisme.

Voor Lotsy was de sport altijd middel, nooit doel. Slechts zijn druk leven heeft hem ervan weerhouden topprestaties op sportgebied te leveren. De groter betekenis van Karel Lotsy ligt in zijn werk als organisator, leider en pionier.

Gemeenteraadsgebouwen verzekerd

De gemeenteraadraad van Durban in Zuid-Afrika heeft alle gebouwen en andere eigendommen van de gemeente, te Londen voor een bedrag van 31.500.000 miljoen pond sterling laten verzekeren tegen schade door oproer en opstand. De premie bedraagt ongeveer 25.000 pond per jaar.

Schwartz traint ook „Fifa - jeugd"

Elek Schwartz, bondscoach van de KNVB, zal in het nieuwe seizoen ook worden belast met de samenstelling en voorbereiding van het jeugdvoetbalteam van spelers van 16 tot 18 jaar (de zogenaamde FIFA-jeugd). Aangezien de technische commissie voor het jeugdvoetbal enige tijd geleden is opgeheven zal de bondscoach in de toekomst worden geassisteerd door één lid van elke districts-technische commissie.

Het elftal van spelers van 18 tot 20 jaar zal niet meer in het veld komen. De Belgen — tegen wie jaarlijks een wedstrijd werd gespeeld — hebben geen belangstelling meer voor deze ontmoeting. Bovendien is deze leeftijd-indeling internationaal niet gebruikelijk.

Weer torero gewond

Curro Montes, een van de veelbelovende jonge stierenvechters is ernstig gewond door een stier, in de arena van Tarazona. De artsen noemden zijn toestand „ernstig". Montes staat op de tweede plaats onder de jonge favorieten. Hij heeft al 25 stierengevechten op zijn naam staan. Met de verwonding van Montes is het aantal slachtoffers onder de Spaanse stierenvechters dit seizoen gestegen tot 27, vergeleken bij zeven in 1958.

Succesvolle start van „Aero"-bekertoernoo[i]

In de loop van dit jaar werd door de „Aero"schoenfabrieken, op Cu[raçao] vertegenwoordigd door de heer van Opstal een fraaie beker ter beschik[king] gesteld, dienende als wisselprijs voor de winnaars van een voetbaltour[nooi].

De opzet en de organisatie van dit tournooi werd toevertrouwd [aan] C.V.V. „Willemstad", welke vereniging zich op dit gebied een zekere r[epu]tatie heeft verworven.

De wedstrijdleiding is er in geslaagd een zeer aantrekkelijke vorm te [vin]den voor de wijze waarop de deelnemende verenigingen: CPN; Don B[osco] en Willemstad, de „Aero"-beker voor een jaar kunnen veroveren.

In twee speeldagen zullen zowel de eerste als de tweede elftallen elkander bestrijden. De vereniging die het beste totaalresultaat boekt zal de „Aero"beker een jaar lang de hare kunnen noemen. De duur der wedstrijden werd gesteld op 2 x 25 min, welke tijdsduur snelle en spannende ontmoetingen garandeert.

De eerste speeldag, j.l. zondag 30 augustus leverde het bewijs dat de samenwerking tussen de initiatiefnemers en de organiserende vereniging voortreffelijk was.

Precies volgens het schema werden een drietal wedstrijden gespeeld, welke de navolgende resultaten opleverde: CPN 2 — Don Bosco 2: 1-1; CPN - — Don Bosco 1: 3-3; Willemstad 2 — CPN 2: 2-3.

Als bizonder cachet aan dit tournooi werden speciale „Aero"shirts ter beschikking gesteld, welke dit jaar door de organiserende vereniging zullen worden gedragen.

In 1960 zullen de winnaars van dit jaar zich echter mogen tooien met deze witte shirts waarop in rode letters „AERO" werd aangebracht.

Het tournooi werd j.l. zondag ingeluid met de ontmoeting tussen de tweede elftallen van C.P.N. en Don Bosco. De heer Brokx verrichtte de aftrap met een forse center voren. Met deze vakkundige begon deze wedstrijd welke digde in een draw 1-1 na een waarin de defensies opperm[achtig] waren.

Hierna kwamen de eerste elf[tallen] van CPN en Don Bosco in het [veld] en hebben de vele kijkers v[ergast] op een snelle en zeer spannende [ont]moeting. Via 0-1 werd het 2-1. [Don] Bosco maakte gelijk, CPN hern[am de] leiding doch kon niet voorkome[n dat] Don Bosco kort voor het einde [de] verdiende gelijkmaker scorde.

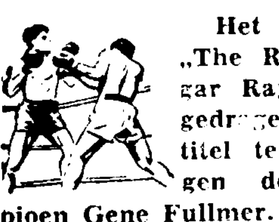
De eerste wedstrijddag werd [be]sloten met de wedstrijd Willem[stad] 2 — CPN 2 die door de ... werd omgezet in een 3-2 over[win]ning. De gastheren, geheel in wit, hebben gedurende een groot [deel] van de wedstrijd gedomineerd ... de bezoekers wisten de zwakke [mo]menten van de Willemstadvere[ni]ging goed uit te buiten en sco[orden] driemaal waartegenover Willem[stad] maar 2 treffers wist te stellen.

Vooral de laatste 15 minuten [toen] de stand 3-2 voor CPN 2 werd ... sensationeelste van deze midda[g] ... speelt Willemstad 1 tegen Don [Bosco] 1. Om 4 uur binden Willemstad ... Don Bosco 2 de strijd aan en ... uur wordt de dag besloten me[t de] derby Willemstad 1 — CPN 1.

Onmiddellijk na deze wedstrij[d] ... de heer van Opstal, de thans op [Cu]raçao vertoevende directeur [der] „Aero" fabrieken, aan de winn[ende] vereniging de wisselbeker uitr[eiken].

Wij zijn ervan overtuigd dat ... de resultaten van de eerste [wed]strijddag de tweede wedstrij[ddag] eveneens spannende en aantre[kke]lijke wedstrijden te zien zulle[n ge]ven.

„The Ring" draagt Sugar Ray Robinson op tegen Gene Fullmer uit te komen

Het bokstijdschrift „The Ring" heeft Sugar Ray Robinson opgedragen zijn wereldtitel te verdedigen tegen de N.B.A.-kampioen Gene Fullmer.

Sugar werd door de N.B.A. van zijn titel vervallen verklaard, waarna Gene Fullmer over Carmen Basilio wist te zegevieren in een door de N.B.A. georganiseerd titelgevecht. Het tijdschrift „The Ring" was een dergenen, die Robinson is blijven erkennen als officieel wereldkampioen. Thans is de situatie zo, dat er twee wereldkampioenen zijn. „The Ring" wil aan deze onhoudbare toestand een einde maken en heeft thans Sugar Ray opgedragen tegen Fullmer te vechten om de wereldtitel. Indien Sugar Ray hier geen gehoor aan geeft, zal „The Ring" hem niet meer als titelhouder erkennen

Het standpunt van „The Ring" is zeer te prijzen. Hoe groot ook de sympathie is, die naar Robinson uitgaat, het is afkeurenswaardig, dat een wereldkampioen zijn titel in anderhalf jaar tijds niet meer heeft verdedigd. Wel zijn er onderhandelingen gaande over een titelstrijd in december van dit jaar tussen Robinson en Paul Pender, doch ook deze „move" kan Robinson geen prestigewinst opleveren. Hij is te lang op non-aktief geweest om nu tegen nummer acht op de wereldranglijst te gaan boksen. Hij moest niet alleen een uitdager kiezen, die hoger geklasseerd staat op de wereldranglijst, doch tevens een, die de titelstrijd waardig is.

De beslissing, die „The Ring" heeft genomen, moet worden bezien als een poging om uit de huidige, verwarrende situatie te geraken. Het mag in deze tijd van georganiseerd sportleven niet voorkomen, dat er twee wereldkampioenen bestaan.

Heeft de N.B.A. in deze kwestie de eerste grove fout begaan door een titelstrijd uit te schrijven voordat Robinson een duidelijk omlijnd plan had voorgesteld, thans ligt de oplossing in handen van Sugar Ray zelf.

Er staan slechts twee mogelijkheden voor Sugar Ray open, wil hij niet als groot bokser, doch ook als groot **mens** zijn naam gevestigd zien. Of hij doet vrijwillig afstand van de troon, òf hij tekent een kontrakt voor een titelgevecht tegen Gene Fullmer. Een andere weg opgaan kan Robinson niet zonder een door de jaren heen gevestigde reputatie te niet te doen.

Prinses Beatrix met de „Rotterdam" naar de Verenigde Staten vertrokken

Vannacht is prinses Beatrix met het nieuwe vlaggeschip van de Holland-Amerika Lijn, het s.s. „Rotterdam", via Le Havre en Southhampton naar de Verenigde Staten vertrokken. Zij werd uitgeleid door prins Bernhard en prinses Irene.

Beide prinsessen bezichtigden voor het vertrek het nieuwe schip, dat zijn eerste reis naar Amerika maakt met ruim 1400 passagiers, onder wie minister Luns (die zich te Le Havre inscheept), de directie van de H.A.L. twee directeuren van de Rotterdamse Droogdokmij., die het schip bouwde en de president-directeur van „De Schelde" uit Vlissingen, welke werf de machine-installatie maakte. Daarnaast vermeldt de passagierslijst de namen van tal van vooraanstaande Nederlandse, Britse en Amerikaanse zakenlieden.

Prinses Beatrix heeft twee hutten tot haar beschikking, waarvan een zal dienen als slaapvertrek. De andere is als woonvertrek ingericht. Het schip voert de standaard van prinses Beatrix in top.

Onze kroonprinses wordt vergezeld door jonkvrouwe C. E. B. Roell, hofdame van de koningin, luitenant ter zee eerste klasse W. W. Kuyck, adjudant van prins Bernhard, mevrouw M. Scholtens-Meurs, particulier secretaresse van de prinses.

Staalstaking tot in de winter?

Volgens Walter Reuther, de leider van het AFL-CIO vakverbond, kan de staking in de Amerikaanse Staalindustrie, die reeds 50 dagen heeft geduurd, tot in de winter voortduren. Woensdag hebben vertegenwoordigers van vakvereniging en werkgevers de besprekingen om een einde te maken aan de staking hervat. Aan deze besprekingen werd deelgenomen door een regeringsbemiddelaar.

Zeilwedstrijden op de Mooie Hel te Haarlem. Bij het ronden van de boeien ontstond zo nu en dan een flink gedrang.

Baseball - roundup

Scores van gisteren in de American League:

New York — Washington 4—3
Winnaar Coates (4—1), verliezer Ramos (12—16).

—*—

Chicago — Detroit (eerste wedstrijd) 7—2
Winnaar Donovan (9—6), verliezer Lary (17—9).

—*—

Chicago — Detroit (tweede wedstrijd) 11—4

—*—

Cleveland — Kansas City 6—3
Winnaar Bell, verliezer Garver.

—*—

Baltimore — Boston 4—0
Winnaar O'Dell (18—10), verliezer Brewer (8—10).

—*—

Scores van gisteren in de National League:

San Francisco — Chicago 4—3
Winnaar Sad Sam Jones (18—12), verliezer Don Elston (6—7).

—*—

Los Angeles — St. Louis 3—5

Philidelphia — Milwaukee 11—5
Winnaar Robert (12—15), verliezer Burdette (18—14).

—*—

Cincinnati — Pittsburgh (eerste wedstrijd) 6—3

—*—

Cincinnati — Pittsburgh (tweede wedstrijd) 2—1.

De stand in de American League:

Chicago	82	50	-
Cleveland	76	55	5½
New York	66	66	16
Detroit	66	67	16½
Baltimore	62	67	18½
Boston	62	71	20½
Kansas City	59	71	22
Washington	53	79	29

De stand in de National League:

San Fransisco	74	58	-
Los Angeles	73	60	1½
Milwaukee	70	62	4
Pittsburgh	70	64	5
Cincinnati	65	68	9½
Chicago	62	68	11
St. Louis	62	73	13½
Philadelphia	56	79	19½

—■—

—. Op een internationale koelconferentie te Kopenhagen heeft de Amerikaanse deskundige Kramisch medegedeeld, dat men in Amerika momenteel mogelijkheden onderzoekt voor het gebruik van kern-energie voor luchtverversingsinstallaties en koelsystemen

Arubaanse volleyba[l] selectie terug uit Brits Guyana

Oranjestad. — De selektie ... volleybalspelers, die naar Brit[s Gu]yana is geweest keerde gisteren per KLM terug. Van de leider [van] het gezelschap de heer Her... gueira vernamen wij dat ... meest prettige herinneringen ... neemt aan deze reis. Men werd ... stekend ontvangen en ond... de grootst mogelijke gastv[rijheid].

Van de zes gespeelde wedst[rijden] wist Aruba er slechts 1 te w[innen], n.l. die tegen Demarara. ... werd twee maal van Trinid[ad] ... maal van B. G. en 1 ma[al van] All Demarara.

De spelers die de reis me[emaak]ten waren Arturo Bislick, ... Angela, Louis Brown, Pedro ... Pedro Colina, Sylvester ... Ivan van der Linden.